

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๖/๒๕๕๐ (สามัญ)

วันศุกร์ ที่ ๑๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา : จำนวนสมาชิกมาประชุม ๑๑ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดการประชุม มีสมาชิกใหม่ที่ยังไม่ได้ปฏิญาณ เพราะฉะนั้นขอให้ยื่นชื่อนปฏิญาณ

พระพิพิธภักดี : ข้าพเจ้า พระพิพิธภักดี ขอปฏิญาณต่อที่ประชุมวุฒิสภาว่า จะรักษาไว้และปฏิบัติตาม ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ

ประธานวุฒิสภา : มีประกาศตั้งรัฐมนตรีดังเสนาธิการจะอ่านให้ฟัง
ทำการแทนเลขาธิการวุฒิสภา :

ประกาศตั้งรัฐมนตรี

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
คณะรัฐมนตรี ในหน้าที่คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

อลงกต

ชานฉัตร

มานฉัตรแก้ว

อัครเดชวงศ์

ตามประกาศลงวันที่ ๓๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีนายควง อภัยวงศ์ เป็นนายกรัฐมนตรีอยู่นั้น
บัดนี้ เพื่อเป็นการเหมาะสมแก่สถานการณ์ พระมหากษัตริย์
อาลัยซึ่งมาความความในมาตรา ๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
(ฉบับชั่วคราว) ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๙๐ จึงมีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ดังให้

- ๑. นายใหญ่ ศวิตชาติ เป็นรัฐมนตรี และ
- ๒. นายสอ เสถียร เป็นรัฐมนตรี
ทั้งนี้ ตั้งแต่วันเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๙๐ เป็นปีที่ ๒ ใน
รัชกาลที่ ๙

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ควง อภัยวงศ์
นายกรัฐมนตรี

ประธานวุฒิสภา : เรื่องตั้งกรรมาธิการสามัญประจำสภา ตาม
ที่ทางทั้งสองสภามีได้เลือกกรรมาธิการ ๒๐ คน และได้มอบให้ข้าพเจ้ากับรอง
ประธานไปพิจารณาเลือกกรรมาธิการเป็น ๓ ชุดนั้น บัดนี้ ได้พิจารณาแล้ว
จึงมีรายชื่อ ซึ่งเดชาภิการจะอ่านให้ทราบเป็นชุดที่ ๑ ชุดที่ ๒ ชุดที่ ๓

ทำการแทนเสนาธิการวุฒิสภา :

กรรมาธิการสามัญชุดที่ ๑

- ๑. ม.จ. ชัชวาลิต เกษมสันต์
- ๒. พระยาไชยยศสมบัติ
- ๓. นายบรรจง ศรีจุฑา

๔. พระมณฑานวิมลศาสตร์
๕. พระยามโหสถศรีพิพัฒน์
๖. พระยาสุริยานวงศ์พระวุฒิ
๗. พล.ต. พระอุดมโยธาธิเบศ

กรรมวิธีการสามัญชุดที่ ๒

๑. พระนิตินัยประธาน
๒. พระยาบริรักษ์เวชชการ
๓. นายผาด เทพหัสดิน ณอยุธยา
๔. พระยาศรีธรรมราช
๕. นายสัญญา ยมธมมิต
๖. พระยาดำรงศาสตร์ศิริวิเทศกษณ
๗. พระสุทธธีรภรณกฤษณนคร

กรรมวิธีการสามัญชุดที่ ๓

๑. พระยาจินตารักษ์
๒. หลวงชลาชนาสัตร์
๓. พระชัยบุญญา
๔. พระยาพิพัฒน์ชานาگیر
๕. พระยาดำรงคังกรมพิลาศ
๖. พระยาอรุณกฤษณวิชาติ
๗. พระยาอาณาจักรบริบาล

ประธานวุฒิสภา : ด้วยตามทศภาไค้มอบหมายให้ข้าพเจ้ามี
 โทรเลข ไปถวายพระพรชัยมงคลในวันเฉลิมพระชนม์พรรษาแด่พระบาท
 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว บัดนี้ได้รับพระราชโทรเลขตอบมา คงมีใจความตาม
 สำเนาข้างล่างซึ่งทำราชการทวนเสนาธิการรัฐสภาจะใ้ข้าพเจ้าให้ฟัง

LIRT

ที่การแทนเลขาธิการรัฐสภา : จำเฝ้าค่าแปลงพระราชโอรส
ประธานวุฒิสภา
กรุงเทพฯ

ฉันขอขอบใจท่านและบรรดาสมาชิกวุฒิสภาเป็นอย่างยิ่งในคำ
อวยพร ซึ่งฉันได้รับด้วยความซาบซึ้ง ขอให้ท่านทุกคนจงประสบแต่ความ
สุขเพื่อที่จะได้รับใช้ประเทศชาติของเรอย่างเต็มความสามารถ.

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพล

ประธานวุฒิสภา : ระเบียบวาระต่อไป พิจารณาร่างพระราช
บัญญัติ เงินประจำตำแหน่งและค่าพาหนะของสมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทน
กับเบี้ยประชุมของกรรมาธิการ พ.ศ. ๒๔๘๐ ของรัฐบาล

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและค่าพาหนะของสมาชิก
วุฒิสภาและสภาผู้แทน กับเบี้ยประชุมของกรรมาธิการ
พ.ศ. ๒๔๘๐

หลักการ

เพื่อกำหนดเงินประจำตำแหน่งและค่าพาหนะของสมาชิกวุฒิสภา และ
สภาผู้แทน กับเบี้ยประชุมของกรรมาธิการ

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) ลง
พ.ศ. พฤษจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๐ ได้บัญญัติให้มีสภา ๒ สภา คือ วุฒิสภา
และสภาผู้แทน จึงสมควรตรา พระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง และค่า

LIRT

พาทนะของสมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทนและเบี้ยประชุมของกรรมาธิการ ซึ่งไว้
เพื่อใช้แทน พระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง และค่าพาหนะของสมาชิกวุฒิสภา
และสภาผู้แทนกับเบี้ยประชุมของกรรมาธิการ พ.ศ. ๒๔๘๐

ร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและ
ค่าพาหนะของสมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทน กับเบี้ยประชุม
ของกรรมาธิการ พ.ศ. ๒๔๘๐

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยเงินประจำตำแหน่งและค่าพาหนะ
ของสมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทน กับเบี้ยประชุมของกรรมาธิการ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินประจำ
ตำแหน่งและค่าพาหนะของสมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทน กับเบี้ยประชุมของ
กรรมาธิการ พ.ศ. ๒๔๘๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและค่าพาหนะ
ของสมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทนกับเบี้ยประชุมของกรรมาธิการ พ.ศ. ๒๔๘๐
และบรรดากฎหมาย กฎและข้อบังคับซึ่งมีข้อความขัดหรือแย้งกับบทพระราช
บัญญัตินี้

มาตรา ๕ สมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทน ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่ง
เดือนละ ๓๕๐ บาท

มาตรา ๕ ประธานและรองประธานวุฒิสภาหรือประธานและรองประธาน
สภาผู้แทน นอกจากประโยชน์ที่ได้รับในฐานะเป็นสมาชิกวุฒิสภาหรือสภาผู้
แทนแล้ว ให้ได้รับเงินพิเศษประจำตำแหน่งประธานเดือนละ ๕๐๐ บาท
รองประธานเดือนละ ๒๐๐ บาท

มาตรา ๖ สมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทนซึ่งอยู่นอกจังหวัดพระนคร
และธนบุรีเมื่อต้องเดินทางเข้ามา ประชุม หรือกลับ จากประชุมยังถิ่นของตน
เนื่องจากงานสภา ให้ได้รับค่าพาหนะตามข้อบังคับของสภา

มาตรา ๗ สมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทนผู้ใดไม่มาประชุมในสมัย
ประชุมสภาโดยไม่ได้รับอนุญาตตามข้อบังคับหรือลาหนานเกินสมควร ให้จ่าย
เงินประจำตำแหน่งของผู้นั้นตามข้อบังคับของสภา

มาตรา ๘ เบี้ยประชุมของกรรมาธิการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับ
ของสภา

มาตรา ๙ สมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทนซึ่งดำรงตำแหน่งกรรมาธิการ
และได้รับผลประโยชน์จากราชการตามตำแหน่งนั้นแล้ว ไม่ได้รับประโยชน์
ตามมาตรา ๕ และไม่อยู่ไม่บังคับแห่งมาตรา ๘

มาตรา ๑๐ ให้ประธานวุฒิสภาและประธานสภาผู้แทนประกาศข้อบังคับ
ของวุฒิสภาและสภาผู้แทนซึ่งออกตามมาตรา ๖, ๗ และ ๘ ในราชกิจจานุเบกษา
แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระ
ราชบัญญัติ

๑๕.๒๐ น.

พ.ต. ทวง อภิวงค์ นายกรัฐมนตรี : รัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและค่าพาหนะของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกวุฒิสภาแทน กับระเบียบประชุมของกรรมาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับชั่วคราว ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติให้มีวุฒิสภาสองสภา คือ วุฒิสภาและสภาผู้แทน จึงเห็นสมควรตราพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและค่าพาหนะของสมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทนกับระเบียบประชุมของกรรมาธิการขึ้นไว้ เพื่อใช้เป็นพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง และ ค่าพาหนะ ของ สมาชิก วุฒิสภา และ สภาผู้แทน กับระเบียบประชุมของกรรมาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้าพเจ้าจึงใคร่จะขอเรียนท่านสมาชิกวุฒิสภาว่า นี่เราทำตามระเบียบเดิม เพราะเดิมเป็นวุฒิสภาเดี่ยวเปลี่ยนมาเป็นวุฒิสภาได้ไปเท่านั้น คือแยกกันจากวุฒิสภาเป็นวุฒิสภาแทน ไม่อย่างนั้นตามที่กรรมาธิการขอจะทำไม่ได้ ก็เลยใช้ไม่ได้จนป่านี้นี้ เพราะฉะนั้นขอความกรุณาเสนอเรื่องนี้มา

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีผู้ใดอภิปราย

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่โคกคานไม่รับหลักการมาหลายพระราชบัญญัติแล้ว แต่รู้สึกว่าเป็นหน้าที่ของพระราชบัญญัตินี้ เพราะข้าพเจ้ารู้สึกพอใจและไม่สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ เพราะรู้สึกว่ามันเป็นความจริงอ้างร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติเท็จซึ่งได้วางอัตราเงินเบี้ยประจำตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภากิจจริง และเนื้องานทำงานของท่านสมาชิกวุฒิสภาจะสมควรได้รับค่าตอบแทนอะไรก็ได้ แต่รู้สึกว่ามันฐานที่เป็นสมาชิกวุฒิสภา ข้าพเจ้าเห็นเห็นว่าควรรับหลักการพระราชบัญญัติแล้ว ก็เท่ากับสมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนของตัวเอง เพราะฉะนั้นเห็นควรไม่รับหลักการ

LIRT

พ.ต. ทวง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : ถ้าเป็นอย่างที่คุณหลวง
ประกอบว่าข้าพเจ้าก็ผิดกฎหมาย ถ้าไม่รับหลักการข้าพเจ้าก็ออกกฎหมาย
ไม่ได้ ที่จะมีทางออกอย่างไรบ้างจะให้มันเสร็จสิ้นกันไป

หลวงประกอบนิติสาร : ทางออกก็คือว่าปล่อยไว้ให้เป็นเรื่อง
ของสภาผู้แทนฯ ผ่านพระราชบัญญัติมาเป็นกัน ๆ แล้วเราไปงมเอาที่หลัง เรา
รอได้ ๓ เดือนเท่านั้น

๑๔.๒๖ น.

พ.ต. ทวง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : สำหรับคณะรัฐมนตรี
ไม่เป็นไร เราได้กันแล้วหมด แต่ทางด้านสมาชิกวุฒิสภาบางท่านมาไกล
ต้องเห็นใจท่านบ้าง เวลานานก็รับแต่เบี้ยบำนาญเท่านั้น อีกอย่างหนึ่ง
การที่มาเป็นสมาชิกวุฒิสภาโดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ก็ตาม แต่ว่า
ต้องเห็นใจเรื่องการชดเชยมาเหมือนกัน เวลานาน ๓ ปี สิ้นสมาชิกบางท่านมา
ไกล ๆ ท่านต้องจ่ายเงินไปก็ชนหนักเข้าท่านก็ชดเชยไม่ไหว ถึงสภาต่าง
มาไม่พอใจอย่างไรเขาจะทำอย่างไรก็ตามใจเขา เขาเขาเองเราไว้ก่อนจะดี
กว่า บางทีสมาชิกวุฒิสภาท่านอาจจะพูดไม่เต็มปาก ข้าพเจ้าก็ขอเถียง
แทน ข้าพเจ้าว่าอย่างนั้น

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายต่อไปหรือ อภิปราย
กันต่ออีกคำหนึ่ง เมื่อไม่มีการอภิปรายต่อไปข้าพเจ้าเสนอขอให้ลงมติ ผู้ใด
เห็นควรจะออกพระราชบัญญัตินี้ หรือว่า ผู้ใดเห็นควรจะรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๓ คน

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓ คน

ประธานวุฒิสภา : ตกกลางเป็นอันจวบหักถักการ ตั้งกรรมจักร
ชุกไท

พ.ต. ควง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : กรรมจักรจำญ
ชุกไท

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีผู้ใดเห็นอย่างอื่นให้ตั้งกรรมจักร
จำญชุกไท

ประธานวุฒิสภา : ประญัตติกวณ

พ.ต. ควง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : ขอประทานวันเดียว

ประธานวุฒิสภา : ประญัตติกวณใน ๑ วัน ถ้าไม่มีผู้ใดมี
ความเห็นเป็นอย่างอื่น เป็นอันว่าประญัตติกวณใน ๑ วัน

ประธานวุฒิสภา : ระเบียบวาระต่อไป ร่างพระราชบัญญัติ
เครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทน พ.ศ. ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิก

สภาผู้แทน พ.ศ. ๒๔๘๐

หลักการ

เพื่อกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทน

เหตุผล

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๔๘๐
ได้บัญญัติให้มีวุฒิสภาแทนพฤฒิสภา ฉะนั้น จึงเป็นกรำสมควรที่จะ
ค้องยกเลิก พระราชบัญญัติเครื่องแบบสมาชิกพฤฒิสภา และสภาผู้แทน พ.ศ.
๒๔๘๘ และตรากฎหมายว่าด้วยเรื่องขึ้นใหม่.

LIRT

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภาและ
สมาชิกสภาผู้แทน พ.ศ. ๒๕๕๐

.....
.....
.....

โดยที่ เป็นที่สมควร กำหนด เครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภา และ สมาชิก
สภาผู้แทน

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องแบบ
สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทน พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภาและ
สภาผู้แทน พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๖ เครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภาและเครื่องแบบสมาชิกสภาผู้แทน
หมายถึงเครื่องแบบแต่งกายทั้งหลายที่ใดกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิก
สภาผู้แทนแต่งพร้อมทั้งเครื่องหมายสำหรับประดับด้วย

มาตรา ๗ ตั๊กแตน ชนดิ และประเภทของเครื่องแบบตามมาตรา ๓
จะสมควรอย่างไร และจะต้องแต่งเมื่อไร โดยเงื่อนไขอย่างไร ให้
เป็นไปตามข้อบังคับของวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนแต่ผู้ใด

LIRT

มาตรา ๖ ผู้ใดไม่ตั้งหรือตั้งเครื่องแบบตำรวจผู้มีสภาพหรือตำแหน่ง
ตามที่เห็น กระทบการเช่นนั้นเพื่อให้บุคคลเชื่อว่าตนมีสิทธิ มีความผิด
ต่อพระอัยการโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือ
ทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๗ ให้ประธานวุฒิสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎรตาม
พระราชบัญญัติ และให้ประกาศข้อบังคับของวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนตาม
ความในมาตรา ๕ แล้วแต่กรณี

ข้อบังคับนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

พ.ต. ทวง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : ขอประทานเสด็จ

พระราชบัญญัติเครื่องแบบตำรวจผู้มีสภาพและตำแหน่งสภาผู้แทน พ.ศ. ๒๔๙๐
เหตุผลรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๔๙๐
ได้บัญญัติให้มีวุฒิสภาแทนวุฒิสภา ฉะนั้น จึงเป็นการสมควรที่จะต้องยก
เลิกพระราชบัญญัติเครื่องแบบตำรวจผู้มีสภาพและตำแหน่ง พ.ศ. ๒๔๗๘ และ
ตรากฎหมายอาญาคือเรื่องใหม่ ขอเรียนเพิ่มเติมว่า ท่านอาจารย์รัฐบาล
น่าจะเข้าใจเครื่องแบบ ความจริงเป็นเรื่องระเบียบของวุฒิสภาเดิมเขาออก
มา มีบางระเบียบที่เกินเท่านั้น เมื่อถึงคราวแจ้งก็จะต้องทำให้เป็นไปตามระเบียบ
และกันกว่าวุฒิสภาเป็นวุฒิสภาเท่านั้น เครื่องแบบไม่สำคัญหรอก สำคัญ
แต่เรื่องอาญาคือตามระเบียบเท่านั้น เพราะเป็นระเบียบที่คงทำอยู่แล้ว

๑๔.๒๑ น.

พ.ท. พระยาภิรักษ์สงคราม : ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบ
ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องออก เพราะว่าการใช้เครื่องแบบ

หนักไม่ได้ใช้ ตามธรรมชาติเครื่องแบบอย่างทหาร ถึงแม้จะเป็นผู้ท้อออกจาก
 ราชการไปนานแล้ว เมื่อเวลาที่มาในงานของทหารก็ยังนิยมกันทำให้แต่งเครื่อง
 แบบทหารมาเป็นประจำเพื่มนิยมและข้อบังคับของทหารเป็นอย่างนั้น แต่เครื่อง
 แบบของสมาชิกรัฐสภาไม่เห็นว่ามีความจำเป็นอย่างไร ออกไปก็ไม่ได้ใช้
 อะไร ทำให้เป็นการหมดเปลืองเปล่าๆ ไม่มีประโยชน์ ในเวลามาประชุม
 ก็ไม่ได้ใช้เครื่องแบบ เขาใจว่านาน ๆ จะเข้าเผ้าทูลละของจุลฑรพมาตสักครั้ง
 หนึ่ง ซึ่งไม่เห็นว่ามีความจำเป็นอะไรที่จะต้องใช้ เพียงแต่แต่งกายสุภาพพอ
 แล้ว เป็นการทำให้หมดเปลืองในระหว่างฐานะของบ้านเมืองเป็นเช่นนี้ ข้าพเจ้า
 เห็นว่าไม่เป็นการสมควร เพราะว่าวุฒิสภาเป็นสมาชิกชายนานแล้ว ควรจะได้
 พิจารณาให้รอบคอบว่าเป็นการสมควรหรือที่จะทำตัวอย่างอื่นไม่ ประหยัด
 ให้แก่ชุมชนหรือให้แก่คนทั่ว ๆ ไปทำตามเรา จะต้องพยายามประหยัดให้มาก
 ที่สุดในสถานการณ์เช่นนี้ เพื่อฟื้นฟูการเงินของแต่ละคนหรือแต่ละแห่งใหม่
 ฐานะดียิ่ง ๆ ขึ้นไป ในเมื่อใดถ้าหากว่ามีการเศรษฐกิจหรือการเงินขึ้นดีแล้ว
 ถ้าย่างนั้นจะแต่งตัวให้สวยหรืออย่างใดก็ได้ ข้าพเจ้าได้เห็นได้พบสมาชิกใน
 สภาของประเทศอื่นหลายแห่งก็ไม่เห็นเขาต้องแต่งเครื่องแบบอย่างไร เพราะ
 ฉะนั้นจึงไม่มีความจำเป็นอันใดที่เราต้องมีเครื่องแบบไว้โดย ๆ โดยที่เราไม่ต้อง
 ทำอะไรเลย เป็นการหมดเปลืองเปล่า ๆ โดยใช้เหตุ ในส่วนที่ท่านนายก
 ว่าเพราะระเบียบมเช่นนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าระเบียบซึ่งไม่เหมาะสมควรแก่ประเทศ
 นี้สมควรจะใคร่รังงเสีย ส่วนพระราชบัญญัติเครื่องแบบทมิขยเดิมก็ยกเลิกเสีย
 ก็ได้ ข้าพเจ้าเห็นเช่นนั้น

๑๙.๓๓ น.

พ.ต. ทวง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : ในเหตุการณ์ข้าพเจ้าเห็น
 ติงกับเจ้าคุณหมื่น ๆ ข้าพเจ้าจึงขอคัดแยกข้อหารือเสนอเรียนตามรัฐค
 ประเด็นจะหาว่ารัฐบาลไม่เข้าใจเพราะเดิมเจาหมื่นทมิขย เมื่อมาถึงตอน

นี้ไม่มากเท่าไร คือบ้างท่านเวลาเขาเล่าจะแต่งตลกไม่รู้อะไรจะแต่งอะไร บ้างท่านก็ไปจำกัด ทางกรรมก็ไม่คิดอะไร ขอทำตามระเบียบแต่เดิม เมื่อมาตามระเบียบแล้ว ก็สัปดาห์แล้วคุณสภา ท่านจะเอาหรือไม่ก็แสดงแต่ แล้วคืนมาอย่างไรกรรมก็ทำให้แล้ว สัปดาห์แล้วท่านจะเลือกเอาเถิด ผมไม่คิดอะไร

พระมุนีภาณวิมลศาสตร์ : ในเรื่องเครื่องแบบ ข้าพเจ้าเห็นว่า สำหรับสมาชิกวุฒิสภาเวลานี้เขาใจว่า ท่านมีเครื่องแบบอยู่แล้วแทบทุกคน หรือเป็นส่วนใหญ่ ถ้าหากว่าเป็นความจำเป็นสำหรับสภาผู้แทนราษฎรจะขอซื้อไว้ก่อน เวลานี้เห็นว่ายังไม่ควรออกเป็นกฎหมาย

๑๔.๓๓ น.

พระยาปริธานฤเบศร์ : ข้าพเจ้าไม่เหอเครื่องแบบ ชอบนั่งกางเกงเจ๊ก แต่อยากจะได้สมาชิกวุฒิสภา คือพระมุนีภาณวิมลศาสตร์ บ้างคนมีบางคนไม่มี ข้าพเจ้าไม่ได้พูดสำหรับตัวเอง ข้าพเจ้าเวลานี้ไม่มีเครื่องแบบ นอกจากเสื้อเชิ้ตกับตอกนเท้านั้น ข้าพเจ้าไม่ขอเอาเครื่องแบบที่ใหม่มาทำเก่าก็เสียแล้ว แต่ว่าตามที่พูดเมื่อก่อน สภาไม่บังคับไม่ใช้หรือจะตั้งแต่งเครื่องแบบ ทนถามเอาใจสำหรับคนที่ไม่มีเครื่องแบบอย่างอื่นคงแต่งโดยหมายกำหนดการว่าแต่งเครื่องยศ ถ้าคนไม่มีเครื่องแบบอย่างอื่นก็ให้แต่งวุฒิสภาเขาไปเขียนกฎหมาย ถ้าไม่บังคับให้ใช้ก็ไม่เสียหายอย่างไร ถ้าจะซื้อวุฒิสภาเครื่องแบบอย่างอื่น เวลามิหมายให้แต่งเครื่องยศไป ให้มีกฎหมายบัญญัติไว้แต่ไม่บังคับให้ใช้เสมอๆ

๑๔.๓๔ น.

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าเครื่องแบบนั้น โดยความนิยมย่อหมายความว่าคงเป็นเครื่องหมายเครื่องใช้ของขุนนางชั้นไคยอน

หนึ่ง ถ้าฉันมีเครื่องแบบ เราเป็นสมาชิกผู้สมัครไม่ได้เป็นเจ้าพนักงานอะไร
 ไม่มีอำนาจอะไรนอกจากมีสิทธิมาประชุมสภา นอกจากนั้นการสวมเครื่อง
 แบบก็ไม่ได้แสดงอำนาจอะไร ข้าพเจ้าคิดว่าควรมีพิจารณาในหลักการทว่า
 การมีเครื่องแบบควรเป็นเครื่องแสดงว่าผู้แต่งเครื่องแบบนั้นมีอำนาจอะไร ถ้า
 เราไม่มีอำนาจอะไรนอกจากนี้แล้ว ไม่รู้ว่าจะมีทำไม บัญชีอย่างสมาชิก
 ท่านหนึ่งว่า บัญชีเศรษฐกิจหรือไม่เศรษฐกิจนั้นควรพิจารณาว่าถ้ามี
 ใต้คตอกกาด ถ้าไม่มีก็ไม่มตอกกาด ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าจะว่าธรรมเนียม
 ยุโรปหรือธรรมเนียมประเทศอื่นแล้ว เขามีเครื่องแต่งกายตามประเพณีนิยม
 ของบ้านเมือง อย่างมอริ่ง โค้ท ของเราไม่มี ถ้านิยมสักแต่เป็นเครื่องแต่งตัว
 ที่ดูภาพเขาแล้วดีมีเค้าพระเจ้ายู่หัวแล้ว อย่างน้อยก็หมายกำหนดการของ
 กระทรวงจะเป็นใหญ่ ไม่ใช่มีกฎหมายหรือไม่ กฎหมายการแต่งเครื่องแบบ
 เป็นว่าบ้านเมืองเราฟังเพื่อชอบแต่งกันมาก เป็นการถ่าสมัยแล้ว เหตุใดจึง
 มีเครื่องแบบ ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่ควรมี

ประธานวุฒิสภา : คราวนี้ของพุดนายสนับสนุน

๑๔.๓๖ น.

พระยาอาณาจักรนรบาล : ข้าพเจ้าเห็นว่าเครื่องแบบควรจะมี
 เพราะเครื่องแบบแสดงว่าเป็นใคร และสิ่งใดได้ง่าย อย่างท่านพูดข้าพเจ้าก็
 เห็นด้วยในเรื่องสนับสนุน แต่ถาเราไม่เปิดขงเตาไรนก็ แล้วกรทมนม
 ขนสัตว์ได้ความเป็นผู้แทนเป็นสมาชิกผู้สมัคร เป็นเครื่องหมายอย่างหนึ่ง
 แสดงถึงศักดิ์สนับสนุนไม่มากเท่าไรนัก เพราะถาเราจะแต่งตามเครื่องแบบ
 เดิมก็ของแต่งได้ แต่ไม่บังคับ คนที่เป็นสมาชิกผู้สมัครจะแต่งเครื่องแบบ
 ทหารก็แต่งได้ แต่คนที่ไม่แต่งเครื่องแบบก็เหมือนกัน ที่ไม่มีเครื่องแบบเครื่อง
 หมายอยู่ก็เหมือนตายคน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรมี

LIRT

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปรายต่อไป วาทยากรจะ
นำมติประชุม ผู้ใดเห็นควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ต่อไปโปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๗ นาย

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๖ นาย

ประธานวุฒิสภา : รับหลักการ ๓๗ นาย ไม่เห็นด้วย ๑๖ นาย
เป็นอันว่ารับหลักการ

นายควง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : รัฐสภาขอเสนอกรรมา
ธิการสามัญ ประมุขศึกษาใน ๑ วัน

ประธานวุฒิสภา : ส่งกรรมาธิการสามัญชุดที่ ๒ ประมุขศึกษา
ใน ๑ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ส่ง
กรรมาธิการชุดที่ ๒ ประมุขศึกษาใน ๑ วัน

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม (ฉบับที่ ๑๑)
พ.ศ. ๒๔๙๐ ของรัฐบาล

บันทึกหลักการและเหตุผล

**ประกอบร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
(ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๐**

หลักการ

เพื่อแก้ไขความในหมวด ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง
ทบวง กรม พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๘๐ เดิมใหม่ เพื่อ

LIRT

ให้สอดคล้องกัน กับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว)

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้บัญญัติให้มีสภา ๒ สภา คือ วุฒิสภาและสภาผู้แทน จึงเป็นการสมควรที่จะแก้ไขอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ซึ่งแต่เดิมขึ้นต่อวุฒิสภาและสภาผู้แทน เป็นขึ้นต่อวุฒิสภาและสภาผู้แทน เพื่อให้สอดคล้องต้องกันกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ (ฉบับชั่วคราว)

ร่าง

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๑)

พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๐"

LIRT

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
พ.ศ. ๒๕๑๐

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในหมวด ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง
กระทรวง ทบวง กรม พุทธศักราช ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๐
และให้ใช้ความต่อไปแทน

หมวด ๑๓

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

มาตรา ๒๖ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาเป็นทบวงการเมือง มีอำนาจ
และหน้าที่เกี่ยวกับกิจการฝ่ายธุรการของวุฒิสภาและสภามุแทน ^{ซึ่ง} ^{ใน} ^{ข้อ} ^{วุฒิ}
สภาและสภามุแทน และให้อยู่ในบังคับบัญชาของประธานสภา ^{นั้น} ^{แต่} ^{ไม่} ^{แต่}
กรณี”

๑๕.๓๕ น.

นายควง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : กระผมขอประทานเสนา
ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อแก้ไข
หมวดที่ ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พุทธศักราช
๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม
ฉบับที่ ๑๐ พ.ศ. ๒๕๑๐ เสียใหม่ เพื่อให้อัตถุประสงค์ของต้นฉบับบทบัญญัติ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว)

LIRT

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้มีบัญญัติให้สมาชิกสภา คือ วุฒิสภา และ สภาผู้แทนราษฎร เป็นการคุ้มครองแก่อาณาเขตและหน้าที่ของอำนาจหน้าที่ของรัฐสภา ซึ่งแต่เดิมสมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทน เป็นหน้าที่ของวุฒิสภาและสภาผู้แทน เพื่อให้สอดคล้องต้องกันกับบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ (ฉบับชั่วคราว) ขอประทานเรียนว่า รัฐมนตรีเข้าออก คือ ให้มีขึ้นและลงด้วยกัน เครื่องจักรมีหน้าที่อย่างหนักต้องกันอย่างนี้

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปรายต่อไป ขอให้ประชุมลงมติ ท่านผู้ใดเห็นว่าการจะรับหลักการแห่งพระราชบัญญัตินี้ ขอให้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้ส่งกรรมาธิการสามัญ

นายบรรจง ศรีจรูญ : โดยเหตุที่พระราชบัญญัตินี้มีควมสำคัญเพียงมาตราเดียว ข้าพเจ้าเห็นควรจะเสนอให้พิจารณารวดเดียว

ประธานวุฒิสภา : อย่างนี้ต้องรีบขาด ไม่อย่างนั้นท่านต้องมีวิธีของหลายท่าน

พ.ศ. คง อภิวงศ์ นายกรัฐมนตรี : เวળงมันไม่รับอันกระแสมเห็นใจ ท่านสมาชิกยกจะให้เป็นรวดเดียว แต่ทว่าบัญญัติหมายมันค้างกันอยู่ในคำอะไรก็อะไรก็กรรมาธิการ มีเรื่องที่จะพิจารณาเรื่อง พระราชบัญญัติมอบอำนาจกองทัพเรือ เกี่ยวกับกรรมาธิการและพระราชบัญญัติกรรมาธิการ

LIRT

แก่ผู้ทำกรรมาธิการซึ่งให้ใช้เวลายาวนาน ๆ กระผมเข้าใจว่า ปลัดอย่าเห็นจะเป็น
เป็นไร

ประธานวุฒิสภา : ไม่คิดใจหรือ ขอให้งดกรรมาธิการตามบัญชี
ชุดที่ ๓ ประชุมปรึกษากลับใน ๓ วัน

ต่อไปขอให้ที่ประชุมพิจารณาร่าง พระราชบัญญัติมอบอำนาจให้ของ
ทพเรือปราบปรามผู้กระทำความผิดบางประการในทะเล พ.ศ. ๒๔๘๐ ซึ่งคณะ
กรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว พิจารณาเป็นวาระที่ ๒ เรียงกรรมา
ธิการ

บันทึกการประชุมกรรมาธิการวิสามัญ ของวุฒิสภา
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมอบอำนาจให้ของทพเรือ
ปราบปรามผู้กระทำความผิดบางประการในทะเล พ.ศ. ๒๔๘๐

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ คณะกรรมาธิการได้ทำ
การพิจารณาพร้อมด้วย นายนาม พูนศักดิ์ ผู้แทนรัฐบาล ปรากฏผลของ
การพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแปรญัตติ	มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ
คำแปรารก	ไม่มีการแปรญัตติ	มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ
มาตรา ๑	ไม่มีการแปรญัตติ	มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ
มาตรา ๒	ไม่มีการแปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒ ทวิ	กรรมาธิการได้เพิ่มข้อนใหม่	
มาตรา ๓	ไม่มีการแปรญัตติ	กรรมาธิการยกร่างใหม่
มาตรา ๓ ทอ	กรรมาธิการได้เพิ่มข้อนใหม่	
มาตรา ๓ ทข	กรรมาธิการได้เพิ่มข้อนใหม่	

LIRT

<u>มาตรา ๓ ๑</u>	กรรมาธิการได้เพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๓ ๒</u>	กรรมาธิการได้เพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๓ ๓</u>	กรรมาธิการได้เพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๔</u>	ไม่มีการแปรญัตติ	กรรมาธิการคัดออก
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีการแปรญัตติ	กรรมาธิการคัดออก
<u>มาตรา ๖</u>	ไม่มีการแปรญัตติ	กรรมาธิการคัดออก
<u>มาตรา ๗</u>	ไม่มีการแปรญัตติ	กรรมาธิการคัดออก
<u>มาตรา ๘</u>	ไม่มีการแปรญัตติ	กรรมาธิการคัดออก
<u>มาตรา ๙</u>	ไม่มีการแปรญัตติ	มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ

นาม พูนวัฏฏ์
 (นายนาม พูนวัฏฏ์)
 เลขานุการ

ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือ
 ปรามปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. ๒๔๙๐

โดยที่เป็นการสมควรจัดให้การปรามปรามการกระทำความผิด
 กับการลักลอบนำชาวต่างชาติขึ้นยานอย่างออกทางทะเล ได้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้อำนาจ
ทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้บังคับคงตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๒ ทวิ ในพระราชบัญญัตินี้ว่า “เจ้าหน้าทหารเรือ”
หมายความว่า นายทหารเรือประจำการ สันติญาณบัตร ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บังคับ
การเรือ ผู้บังคับหมู่เรือ ผู้บังคับหมวดเรือ ผู้บังคับกองเรือ รวมทั้งตำแหน่งอื่น
ที่ผู้บัญชาการทหารเรือได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เทียบเท่ากับตำแหน่ง
ดังกล่าวแล้ว และนายทหารเรือประจำการ สันติญาณบัตรที่ผู้บัญชาการทหารเรือ
ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแต่งตั้งขึ้น โดยเฉพาะ

มาตรา ๓ เมื่อปรากฏว่า มีการกระทำความผิดหรือมีเหตุอันควรสงสัย
ว่ามีการกระทำความผิด เกี่ยวกับ การลักลอบนำชาวหรือสัตว์น้ำขึ้นบกอย่าง
ออกทางทะเล อันเป็นความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการ สำนวนและห้ามกักกัน
ชาว กฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคและของอื่น ๆ ในภาวะ
คับขัน หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการส่งออก ไปนอกและการนำเข้ามา
ในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจสืบสวนและ
สอบสวนได้ และมีอำนาจทำการหรือสั่งให้ทำการ ละเว้นหน้า เฝ้าจับเป็น
ดังต่อไปนี้

๑. ตรวจ ค้น และบังคับผู้ควบคุมเรือและถนนประจำเรือหรืออู่หรือ
อันตั้งของในเรือเพื่อการตรวจค้น

๒. จำเรือ และบังคับควบคุมเรือและคนประจำเรือให้จงเรือหรือ
ให้ทำการอื่น เพื่อให้เรือนไปยั้งที่ขงสังคอกแลการตรวจคน การต่อมยง
หรือการตรวจเนคนค

๓. ยึดเรือที่จับใจจนกว่าจะมคางตั้งเคดชขาดไมพองผู้คองหา หรือจน
กว่าคางคดจะมคางตั้งเนนอยางอื่น ในกรณีทพองผู้คองหา

๔. จับและควบคุมผู้คองหาว่ากระทำความผิดใดใดไมเกินเจ็ดวัน เมื่อ
พนักาหนดคองปลดอยหรือส่งตัวให้พนักงานต่อมยงพร้อมคดยงจำนวนการต่อม
ยงนเทาททำไว้

มาตรา ๓ ทวิ เพื่อปฏิบัตการตามความในมาตรา ๓ ให้เจาหนาท
ทหารเรือมีอำนาจสังและบังคับ ให้ผู้ควบคุมเรือและคนประจำเรือถาท ไซ หรือส่ง
ตั้งวาไซ ในการกระทำความผิดหรือทความผิดเกิดชนหรือส่งตั้งวาเกิดชน หยุด
เรือหรือนาเรือ หยงที่ใดทหงถาไมปฏิบัตตามก โหมชานาจคานนการใดๆ
เพื่อบังคับให้ปฏิบัตตามหรือเพื่อนาเรือ ไปหรือเพื่อบองกนการหลบหนี

การสังหรือมบังคับให้หยุดเรือหรือให้นาเรือไปยงที่ใดทใดทหง ตาม
ความในวรรคก่อน อาจทำโดยไซอำนาจคสัญญานอยางใดอยางหนึ่งหรือ
หลายอยางก็ได้ แต่อำนาจคสัญญานทจะไซชนน ผู้บัญชาการทหารเรือทง
ประกาศำหนดไว้ ในราชกิจจานเบกษา

มาตรา ๓ ตวิ นอกจากอำนาจทให้โดยมาตรา ๓ ให้เจาหนาท
ทหารเรือมีอำนาจเซนเคยวงกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้น ผู้ใหญ่ ตาม
ความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๓ จัตวา ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ทหารเรือทำการสอบสวนความ
มาตรา ๓ ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นพนักงานสอบสวน
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๓ เบญจจะ การเข้าถึงสิ่งไม่พึงของพนักงานอัยการตาม
ความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ทหาร
เรือเป็นผู้ตั้งสำนวนและมีความเห็นควรส่งฟ้องไปยังพนักงานอัยการนั้น ให้ผู้
บัญชาการทหารเรือเป็นผู้ใช้อำนาจของ อธิบดีกรมตำรวจ หรือข้าหลวงประจำ
จังหวัดแล้วแต่กรณี

มาตรา ๓ ฉอ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ทหารเรือส่งคดีผู้ต้องหาให้พนักงาน
สอบสวนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป มิให้ถือว่าการควบคุมตัวผู้ต้องหา
ซึ่งได้กระทำมาก่อนที่พนักงานสอบสวนได้รับคดีผู้ต้องหานั้นเป็นการควบคุมของ
พนักงานสอบสวน

กรมราชการได้รายงานประจำที่

ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติมอบอำนาจ
ให้กองทัพเรือปราบปรามผู้กระทำความผิดบางประการในทะเล พ.ศ. ๒๕๕๐ ร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผลปฏิบัติ ชื่อร่างพระราชบัญญัติกรมแก้ไข
โดยกรมราชการ คำปรารภกรมแก้ไขโดยกรมราชการ มาตรา ๓ มีกรมแก้ไข
โดยกรมราชการ มาตรา ๒ ไม่มีกรมแก้ไข มาตรา ๒ ทวิ กรมราชการ
เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๓ กรมราชการยกร่างใหม่ มาตรา ๓ ทวิ มาตรา ๓ ศรี
มาตรา ๓ จัตวา

พระยาอรรถการยัชนิพนธ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาด
ไทย : มาตรา ๓ ทวิ กรมราชการขอแก้คำผิด คือในบทที่ ๓ พิจาร

หยุดเรือหรือนาเรือที่ยกตโคตหงของแก เป็น หยุดเรือหรือนาเรือไปยังทโค
ทหงคือ คำว่า “หยุด” แกเป็น “ไปยัง”

ทำการแทนเลขานุการรัฐสภา : มาตรา ๓ ตวิ มาตรา ๓ จักดา
มาตรา ๓ เบญจระ มาตรา ๓ ฉ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗
มาตรา ๗ มาตรา ๘

ไม่มีผู้ใดออกความเห็น

ประธานวุฒิสภา : ทมกระเบียบวาระที่ ๒ แล้ว คือไปขอให้
พิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าพระราชบัญญัติสมควรจะออกใช้เป็นกฎหมาย
ได้ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

ดมาชิกยกมือพร้อมเพียงกัน

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นควรให้ออกใช้เป็น
กฎหมายได้ระเบียบวาระต่อไป พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิธีโทษกรรมแก่
ผู้กระทำรัฐประหาร พ.ศ. ๒๔๗๐ ของรัฐสภา

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติวิธีโทษกรรมแก่ผู้กระทำรัฐประหาร พ.ศ. ๒๔๕๐

หลักการ

เพือนรโทษกรรมแก่ผู้กระทำรัฐประหาร

เหตุผล

โดยที่นับแต่ได้มีการเลือกตั้งสมาชิกพฤฒิสภาและสภาผู้แทน
ราษฎรได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๗

LIRT

เป็นต้นมา ประเทศชาติได้ประสบภาวะวิกฤตการณ์อย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน การเสริมธุรกิจและความเป็นอยู่ของประชาราษฎร์ได้รับความกระทบกระเทือนและทรุดโทรมลงอย่างหนัก ตลอดจนภาวะการเมืองภายในประเทศก็ผันแปรไป ซึ่งเหตุการณ์ทั้งหลายเหล่านี้เป็นหตุลาคหมายได้ว่า หากมิได้มีการแก้ไขสถานการณ์ให้ทันที่่วงทีแล้ว ประเทศชาติจะเสื่อมโทรมลงเป็นลำดับ อันจะนำมาซึ่งความหายนะในที่สุด จึงได้มีบุคคลคณะหนึ่งประกอบด้วยท้าวท้าว และพลเรือนพร้อมใจกันกระทำรัฐประหารขึ้น เพื่อให้เด็กใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๗ และประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๔๗๘ ทรงเหตุการณ์ ได้ดำเนินไป ด้วยความ รวบรวมปราศจากการ รุนแรง แต่อย่างไรก็ตามในการกระทำรัฐประหารครั้งนี้ คณะผู้ก่อการรัฐประหารก็มีได้มีความปรารถนาเป็นอย่างอื่น นอกจากที่จะแก้ไขชีวิตความเสื่อมโทรมอันบังเกิดแก่ประเทศชาติ เพื่อเป็นทางบำบัดความเดือดร้อนของประชาชนและเป็นทางจรรโลงประเทศชาติให้วัฒนาถาวร มิได้มุ่งที่จะกระทำเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือเพื่อให้เห็นจตชอบแทนประการใด จึงเห็นเป็นการสมควรให้มีการนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการรัฐประหารครั้งนี้.

(สำเนา)

ร่าง

พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำความผิด

พ.ศ. ๒๕๕๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

คณะมนตรีความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรและสภาผู้แทนราษฎร

.....
.....
.....
.....

ให้ไว้ ณ วันที่ ..... พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่นับแต่ได้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทน หลังจาก
ที่ได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๘ เป็น
ต้นมา ประเทศชาติได้ประสบภาวะวิกฤตการณ์อย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน
การเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของประชาราษฎร์ได้รับความกระทบ
กระเทือนและทรุดโทรมลงอย่างหนัก ตลอดจนภาวะการเมืองภายในประเทศก็
ผันแปรไป ซึ่งเหตุการณ์ทั้งหลายเหล่านี้เป็นเหตุอันสมควรที่จะให้มีการ
แก้ไขสถานการณ์ให้ทันต่อเหตุ ประเทศชาติจะเสื่อมโทรมเป็นลำดับ อัน
จะนำมาซึ่งความหายนะในที่สุด จึงสมควรที่คณะรัฐมนตรีประกอบด้วย
ตำรวจ และพลเรือนพร้อมใจกันกระทำความผิดขึ้น เพื่อให้แก่ใช้
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๘ และประกาศใช้

LIRT

รัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๔๙๐
ทรงเห็นว่าการนี้ ได้ ดำเนิน ไปด้วยความ รามรันทปราศ จากการ รุนแรง ใดๆอย่างใด
แต่ในการกระทำรัฐประหารครั้งนี้ คณะผู้ก่อการรัฐประหารก็มิได้มีความ
ปรารถนาเป็นอย่างอื่น นอกจากที่จะแก้ไขข้อขัดข้องเดิม ไตร่ตรองขึ้นแก้ไขแก่
ประเทศชาติเพื่อเป็นทางมาบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนแต่เป็นทางจรรโลง
ประเทศชาติให้วัฒนาถาวร มิได้มุ่งที่จะกระทำเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือเพื่อ
บำเหน็จตอบแทนประการใด จึงเห็นเป็นการสมควร ให้มีถาวรพิธีโทษกรรมแก่ผู้
กระทำรัฐประหารครั้งนี้

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรม
ราชโองการ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติตรีโทษกรรม
แก่ผู้กระทำรัฐประหาร พุทธศักราช ๒๔๙๐"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาการกระทำทั้งหลายทั้งปวงของบุคคลใด ๆ ที่ก่อน
ใช้พระราชบัญญัตินี้ เกี่ยวกับการกระทำรัฐประหารเพื่อให้เลิกใช้รัฐธรร
มณุญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๘๘ และประกาศใช้รัฐธรรมนุญ
แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๔๙๐ หรือการดำเนิน
งานทุกอย่างเพื่อการนี้ หากจะเป็นการละเมิดกฎหมายใด ๆ ก็ดี ที่ผู้กระทำ
เป็นต้นพันจากความผิดทั้งนี้ และมีให้ถือว่าเป็นการละเมิดกฎหมาย หรือ
เป็นการละเมิดอื่นก่อให้เกิดสิทธิเรียกค่าเสียหายทดแทนในทางแพ่ง

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

๑๔.๕๐ H.

พ.ต. ทวง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : รัฐมนตรีขอประทาน
 เสด็จทรงพระราชบัญญัติแก้ไขโทษกรรมแก่ผู้กระทำรัฐประหาร เหตุผลมีดังนี้
 โดยที่นับแต่ได้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทน หลังจากที่ได้
 ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๘ เป็นต้นมา
 ประเทศชาติได้ประสบภาวะวิกฤตการณ์อย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน การ
 เศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของประชาชนได้รับ ความกระทบกระเทือนและ
 ทรุดโทรมลงอย่างหนัก ตลอดจนภาวะการเมืองภายในประเทศก็ผันแปรไป
 ซึ่งเหตุการณ์ทั้งหลายเหล่านี้เป็นเหตุคาดหมายได้ว่า หากมิได้มีการแก้ไขสถานการณ์
 การณ์ให้ทันทั่วทั้งแล้ว ประเทศชาติจะเสื่อมโทรมลงเป็นลำดับ อันจะนำมา
 ถึงความเสียหายในที่สุด จึงได้มีบุคคลคณะหนึ่งประกอบด้วยทนาย ท้าวจ
 และพลเรือนพร้อมใจกันกระทำรัฐประหารขึ้น เพื่อให้เลิกใช้รัฐธรรมนูญแห่ง
 ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๘ และประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่ง
 ราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๔๙๐ ทั้งนี้เหตุการณ์
 ได้ดำเนินไปด้วยความราบรื่นปราศจากการรุนแรงแต่อย่างใด และในการกระทำ
 รัฐประหารครั้งนี้ คณะผู้ก่อการรัฐประหารก็ได้มีความปรารถนาเป็นอย่าง
 ยิ่ง นอกจากที่จะแก้ไขข้อขัดข้องอันเนื่องมาจากประเทศชาติ เพื่อ
 เน้นทางบำบัดความเดือดร้อนของประชาชนและเป็นทางจรรี ต่อประเทศชาติให้
 วัฒนาถาวร มิได้มุ่งที่จะกระทำเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือเพื่อมาเห็นแก่ชอบ
 แทนประการใด จึงเห็นเป็นการสมควร ให้มีการแก้ไขโทษกรรมแก่ผู้กระทำ
 รัฐประหารดังนี้.

หลังประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าอดชื่นชมไม่ใช้ศรัทธาหลัก
 การ แต่อาจเห็นว่าหลักการยังไม่เพียงพอต่อระบอบนี้ เพราะเหตุว่านักโทษ
 กรรมหนักอาจทำให้โอกาสการกระทำความผิดเป็นผลึกกฎหมายเท่านั้น แต่
 การกระทำเพียงให้ออกกฎหมายเพื่อไม่ให้ผลกฎหมายเท่านั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า

ไม่เพียงพอ ควรจะเห็นว่าให้ถือว่าถูกต้องตามกฎหมาย แต่ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะใช้คำอะไรแทนคำนิรโทษกรรม คำว่านิรโทษกรรมเฉยๆ แปลว่าไม่มีผิดกฎหมาย จึงอยากหาวิธีรัฐบาลว่า ถ้าหลักการของรัฐบาลไปถึงไหนจะเป็นการถูกต้องกฎหมาย ทำไม่เขียนเช่นนั้น เพียงแต่ไม่เอาผิด ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่พอ นี้ไม่ใช่คดีกัน ขอปรึกษา.

พ.ต. ทวง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : นอกจากจะหาอะไรอีกอย่างที่ท่านว่าไม่ได้อีก กระผมก็ยังนึกไม่ออก ผมคิดว่าดีกว่าอย่างนั้น คือกฎหมายของบ้านเมืองก็เป็นกฎหมายของตนเอง ใครจะทำผิดก็ต้องผิด แต่ถ้าการทำผิดของผู้นั้นเขาทำเพื่อประโยชน์อะไร ถ้าเราเห็นว่าเขาทำเพื่อประโยชน์อย่างการรัฐประหารนั้น เขาทำเพื่อประโยชน์อย่างที่เหตุผลก็อาจแสดง คำว่าผิดเราควรจะยกให้เขาเสีย อย่าให้เขามัวความผิด แต่ถ้าเราร่างกฎหมายบอกว่าเป็นผิดกฎหมายแสดง ไม่มีหนทาง ผมเองก็ยังมองไม่เห็น คือกฎหมายเดิมที่เคยมีมาแต่ที่ว่าทำอย่างผิด แต่คนเหล่านั้นเมื่อขออภัยโทษไม่ได้ก็ทำผิด เมื่อเขาทำผิดแล้วก็กฎหมายยกคณะบริหารว่าการกระทำนั้นเขาเกิดเรายกโทษให้ เราเห็นใจเรายกโทษให้ ออกกฎหมายให้ยกว่าทำมาไม่ผิดกฎหมายก็คือนิรโทษกรรม แต่เราจะเขียนกฎหมายว่ายกท่านเป็นกรณียกกฎหมายนั้นไม่ได้ ผมเองก็ยังมองไม่เห็น เมื่อได้ปรึกษากันจึงเห็นด้วยว่าเห็นจริงมากกว่า อย่างพุทธศาสนา ข้าพเจ้าคิดว่าพุทธศาสนาเราทำบาปกับบาปเมื่อเราทำบาปแล้วไปทำบุญชดเชยไป เมื่อเซहतแสดงก็ยกคดีนั้นเข้ามาสัตว์ก็ไปตามเรื่อง ผมมีความนับไปตามนั้นได้หมดทีเดียว.

๑๔.๕๒ น.

พระมณูภาณวิมลศาสตร์ : กระผมเห็นว่าไม่น่าจะข้องใจในหลักการที่ท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรได้คัดค้าน เพราะท่านเมื่อเราได้แสดงออกว่าไม่

มีคดีกฎหมายเป็นการคุกคามหมายตนเอง กระผมเห็นว่าไม่มาทางที่จะแปรไป
ขบถเช่นใดอีกแล้ว.

๑๔.๕๓ น.

พระยาโทณวินิกมนตรี : ท่านสมาชิกบอกว่าจะขอด้วยกฎหมาย
คือไม่ให้มีกฎหมายซ้ำเจ้าในฐานะที่เป็นพ่อค้าไม่อยากจะเสียเวลา เมื่อ ๑๕
ปีก่อนเราก็ได้เคยนิรโทษกรรมมาแล้ว เราก็ยังอยู่ได้ เพราะฉะนั้นเรา
อย่าพูดถึงไปให้มากมาย ควรให้เขา ให้เขาปฏิรูปตัวให้พร้อมด้วยความ
เจริญของบ้านเมืองก็แล้วกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะมีคดีอภิปราย
ลงมติได้แล้ว.

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับร้องใหม่

มีสมาชิกรับร้อง

ประธานวุฒิสภา : บิตอภิปรายแล้วคุณพระจะมีคดีอภิปรายหรือ

พ.ท. พระสารสาสน์พลขันธ์ : ข้าพเจ้าจะไปแปรญัตติ

ประธานวุฒิสภา : มีผู้เสนอให้บิตอภิปรายแล้ว ข้าพเจ้าจะได้
ให้ที่ประชุมวินิจฉัย ทำอยู่ได้เห็นว่าควรรับหลักการไว้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานวุฒิสภา : เป็นด้วยรับหลักการไว้พิจารณา ส่งคณะ
กรรมาธิการอะไร

พ.ท. ควง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : ส่งกรรมาธิการสามัญ

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นส่งคณะ
กรรมาธิการสามัญ ชุดที่ ๑ แปรญัตติภายในที่กัน

พ.ท. ควง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : แปรญัตติภายใน ๑๐ วัน

LIART

บทที่ ๕

ประธานวุฒิสภา : เมื่อใหม่ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ขอให้
ให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ต่อไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนเงินในงบประมาณ ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนเงินในงบประมาณ

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐

หลักการ

ขอโอนเงินเดือนในงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐

เหตุผล

๑. ตามงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่งบประมาณ
เพิ่มเติมประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งได้ตราขึ้นเป็นพระราชบัญญัติแล้วนั้น มีคน
เป็นเวลาก่อนสิ้นปีงบประมาณแล้ว ปรากฏว่างบประมาณของบางกรมมี
เหลือไม่พอจ่ายแต่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายเงินภายในปี ๒๕๕๐ จึงจำเป็นต้อง
ขอโอนเงิน จาก สำนักงานกมเงินงบประมาณ เหลืออยู่พอที่จะจ่าย
โอนให้ได้

๒. เงินที่ขอโอนตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คงอยู่ภายในวง
เงินที่รัฐสภาได้พิจารณาและอนุมัติแล้วแล้ว ในเมื่อพิจารณางบประมาณ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่งบประมาณเพิ่มเติมประจำปี
พ.ศ. ๒๕๕๐ มิใช่เป็นเงินที่ขอเพิ่มเติมขออีก

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ร่าง

พระราชบัญญัติโอนเงินในงบประมาณประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๕๐

.....
.....
.....

โดยที่ เป็นการสมควร โอนเงินใน งบ ปรมาณ ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ต่างสำนักงานบางประเภท เพื่อให้สำนักงานที่มีงบประมาณ เหลือไม่พอจ่ายจนถึงงบประมาณ มีความจำเป็นจะต้องใช้ จ่ายภายในปี ๒๕๕๐ ได้รับ โอนจากสำนักงานที่มีงบประมาณเหลือจ่ายและโอนให้ได้ ให้ เป็นการถูกต้องตามประเภทและลักษณะการจ่าย

พระมหากษัตริย์ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรม ราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยต่อไป

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติซึ่งเรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนเงิน ในงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วัน ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวงการต่าง ประเทศ เป็นเงิน ๒,๐๒๐,๐๐๐ บาท ใน ประเภท เงินเพิ่ม พิเศษ ประจำ ตำแหน่ง ข้าราชการในต่างประเทศ ไปเป็นเงินงบประมาณของสำนักงาน ตั้งต่อไปให้

ก. กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักงานนายกรัฐมนตรี ประเภทค่าใช้สอย เป็นเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท

LIRT

ข. กรมโฆษณาการ ดำเนินนายกรัฐมนตรี ประเภทค่า
ใช้สอยเป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท ประเภทการจร เป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท

ค. กรมคลัง กระทรวงการคลัง ประเภทค่าใช้สอย เป็น
เงิน ๕,๗๕๐ บาท

ง. สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ประเภทค่า
ใช้สอยเป็นเงิน ๓๖๐,๕๗๕ บาท

จ. กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงการอุตสาหกรรม
ประเภทค่าใช้สอย เป็นเงิน ๗,๕๗๓ บาท

ฉ. กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรวิสาหการ ประเภทการจร
เป็นเงิน ๗๓๗,๒๕๕ บาท

ช. กรมมหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ ประเภทค่า
ใช้สอย เป็นเงิน ๒๒,๒๗๗ บาท

ซ. กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย ประเภทค่าใช้สอย
เป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท

ณ. กรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงมหาดไทย ประเภท
ค่าใช้สอย เป็นเงิน ๒๕๗,๖๓๓ บาท

ญ. ด้านกษัตริราชวงศ์ ประเภทค่าใช้สอย เป็นเงิน
๒๓๖,๒๑๗ บาท

ฎ. สำนักงานราชเลขาธิการในพระองค์ ประเภทค่าใช้สอย
เป็นเงิน ๗,๕๐๐ บาท

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการให้เป็นไป
ตามพระราชบัญญัติ

.....
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

บัญชีโอนเงินในงบประมาณ

กรม	งบประมาณ ๒๕๕๐		หมายเหตุ
	โอนตัด	โอนเพิ่ม	
<u>สำนักนายกรัฐมนตรี</u>			
<u>กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี</u>			
ค่าใช้จ่าย	—	๓๐๐,๐๐๐	
<u>กรมโฆษณาการ</u>			
ค่าใช้จ่าย		๕๐,๐๐๐	
การจร		๔๐,๐๐๐	
	—	๓๙๐,๐๐๐	
<u>กระทรวงการคลัง</u>			
<u>กรมคลัง</u>			
ค่าใช้จ่าย		๔,๗๕๐	
	—	๔,๗๕๐	
<u>กระทรวงการต่างประเทศ</u>			
<u>สำนักงานปลัดกระทรวง</u>			
เงินเดือน	๓,๐๓๖,๖๐๓	—	
ค่าใช้จ่าย	—	๓๖๐,๔๗๕	
	๓,๐๓๖,๖๐๓	๓๖๐,๔๗๕	

LIRT

กรม	งบประมาณ ๒๕๖๐		หมายเหตุ
	โอนตก	โอนเพิ่ม	
<u>กระทรวงการอุตสาหกรรม</u>			
<u>กรมโรงงานอุตสาหกรรม</u>			
<u>ค่าใช้จ่าย</u>		๗,๕๗๓	
	-	๗,๕๗๓	
<u>กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</u>			
<u>กรมปศุสัตว์</u>			
<u>ค่าใช้จ่าย</u>		๗๓๗,๒๕๕	
	-	๗๓๗,๒๕๕	
<u>กระทรวงมหาดไทย</u>			
<u>กรมที่ดิน</u>			
<u>ค่าใช้จ่าย</u>		๓๐,๐๐๐	
<u>กรมประชาสัมพันธ์</u>			
<u>ค่าใช้จ่าย</u>		๒๔๗,๐๓๓	
	-	๒๔๗,๐๓๓	
<u>กระทรวงศึกษาธิการ</u>			
<u>กรมมหาวิทยาลัย</u>			
<u>ค่าใช้จ่าย</u>		๒๒๖,๒๗๗	
		๒๒๖,๒๗๗	

LIRT

กรม	งบประมาณปี ๒๕๕๐		หมายเหตุ
	โอนลด	โอนเพิ่ม	
สำนักพระราชวัง ค่าใช้จ่าย		๒๓๖,๒๓๙	
		๒๓๖,๒๓๙	
สำนักงานราชเลขาธิการ ในพระองค์ ค่าใช้จ่าย		๙,๕๐๐	
		๙,๕๐๐	
		๒,๐๒๖,๖๐๓	
		๒,๐๒๖,๖๐๓	

รวมทั้งสิ้น

คำชี้แจง

เงินโอนลด

๓. สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

โอนลดเงินเดือน

๒,๐๒๖,๖๐๓ บาท

เงินเดือน รายนี้ เป็นเงิน เพิ่มพิเศษประจำตำแหน่ง ๓๖ ราชการในต่าง
ประเทศซึ่งได้คงจ่ายไว้เตรียมการเปิดสถานทูตและสถานกงสุลบางแห่ง และ
ในปี ๒๕๕๐ จะยังไม่มีการดำเนินงานเปิด เงินคงเหลืออยู่

LIRT

เงินโอนเพิ่ม๒. กรมเดชาธิการคณะรัฐมนตรี

โอนเพิ่มค่าใช้จ่าย ๓๐๐,๐๐๐ บาท

เนื่องจากเงินงบประมาณที่ได้รับอนุญาตไม่พอจ่าย และมีไม่สำคัญ
ค้างจ่ายอยู่มากโดยเฉพาะใน พ.ศ. นี้ ได้มีการใช้จ่ายสำหรับรับรองชาว
ต่างประเทศเป็นจำนวนมาก

๓. กรมโฆษณาการ

โอนเพิ่มค่าใช้จ่าย ๕๐,๐๐๐ บาท

การจร ๕๐,๐๐๐ บาท

เนื่องจากเงินค่าใช้จ่ายในงบประมาณไม่เป็น การเพียงพอแก่การใ
จ่าย จึงขอโอนเพิ่ม ๕๐,๐๐๐ บาท กับขอโอนเพิ่มการจร ๕๐,๐๐๐ บาท
เป็นค่าใช้จ่ายในการพิมพ์หนังสือชาวประชาสัมพันธ์ เพื่อแจกแก่ผู้นำหมู่บ้าน

๔. กรมคลัง

โอนเพิ่มค่าใช้จ่าย ๔,๗๕๐ บาท

เพื่อเบิกจ่ายชุดใช้เงิน ซึ่งได้ ตัดบัญชี เป็นสัญญา ทองคลัง ข้าเมือง เบงก
จังหวัดยะลาในคราวเกิดเหตุฉุกเฉินเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๔

๕. สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

โอนเพิ่มค่าใช้จ่าย ๓๐๐,๕๗๕ บาท

เนื่องจากเงินงบประมาณค่าใช้จ่ายของสำนักงานในปี ๒๔๗๐ ไม่เป็น
การเพียงพอแก่การใช้จ่ายหลายประเภท ขณะนี้ยังมีไม่สำคัญค้างจ่ายค่า
โทรเลข และค่ารับรองซึ่งได้รับรองทุกและชาวต่างประเทศ

LIRT

๑๐. กรมท้าวทวยลา

โอนเพื่ค่าใช้สอย

๒๖,๒๗๗ บาท

ด้วยกรมท้าวทวยลาเป็นหน้า ค่าวางไฟ ค่าวางเรือ ทิวทัศน์
ค้างอยู่ และเงินที่ควรรับประมาณไม่เพียงพอจะใช้ทรวินได้ จึงขอ
โอนเพิ่มเพื่อชดใช้หนี้ให้เป็นการเสร็จไป

๑๑. สำนักพระราชวัง

โอนเพื่ค่าใช้สอย

๒๓๖,๒๑๘ บาท

เนื่องจากงบประมาณปี ๒๔๕๐ ของสำนักพระราชวังไม่เป็นการเพียงพอที่จะใช้จ่าย เพราะต้องใช้จ่ายในการพระราชพิธีเป็นจำนวนมาก จึงขอโอนเพิ่ม

๑๒. ด้านกิจการราชเลขาณการในพระองค์

โอนเพื่ค่าใช้สอย

๘,๕๐๐ บาท

เนื่องจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จประทับต่างโรธานัน ทาง
ด้านกิจการราชเลขาณการในพระองค์จำเป็นต้องคืบ โดยทางโทรเลข อนุมัติ
เป็นหนคางกรมไปรษณีย์ โทรเลขอยู่ จึงขอโอนเพิ่มเพื่อชดใช้กรมไปรษณีย์
โทรเลข

๑๔.๕๕ น.

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช รัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอเสนอร่าง
พระราชบัญญัติโอนเงินในงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๕๐ หลัก
การขอโอนเงินเกิดขึ้นในงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๕๐ เกิดขึ้น

๑. ตามงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๕๐ และงบประ
มาณเพิ่มเติมประจำปี พ.ศ. ๒๔๕๐ ซึ่งได้ตราขึ้นเป็นพระราชบัญญัติแล้ว

บุคคล เป็นเวลาจำนวนหนึ่งงบประมาณแล้ว ปรากฏว่างบประมาณของบางกรม
ที่เหลือไม่พอจ่าย และมีค่างบประมาณที่จะต้องใช้จ่ายเงินภายในปี ๒๕๕๐ จึง
จำเป็นต้องขอโอนเงินจากสำนักงานที่มีเงินงบประมาณเหลืออยู่พอที่จะแยก
จ่ายโอนให้ได้

๒. เงินที่ขอโอนตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คงอยู่ภายในวงเงิน
ที่รัฐสภาได้พิจารณาและอนุมัติไว้แล้ว ในเมื่อพิจารณางบประมาณประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ และงบประมาณเพิ่มเติมประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๐
มิใช่เป็นเงินที่ขอเพิ่มเติมขึ้นอีก เพราะเหตุฉะนั้น รัฐสภาต่อว่าท่านสมาชิก
ในวงมติสภาจะได้พิจารณาว่าสมควรที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

๑๔.๕๑) น.

พ.ท. พระสารสาสน์พลขันธ์ ; งบประมาณเพิ่มเติมเราทำได้
เขาได้แล้ว งบประมาณประจำปี เราได้ทำเขาไว้แล้วรัฐสภาได้เข้ามาได้
อนุมัติไปแล้ว รัฐสภาใหม่มาของงบประมาณใหม่อีก แต่หากว่างบประมาณ
นี้เป็นเพิ่มเติม แล้วรายการที่ขอมานี้.....

ประธานวุฒิสภา : นี่เป็นเงินขอโอน

พ.ท. พระสารสาสน์พลขันธ์ : ถูกแล้วที่บอกว่างบประมาณของ
เงินนั้นจะต้องถูกตั้งคั่นคลัง หมายความว่าคงไม่ได้รับเงินที่เหลือจ่าย อีก
ประการหนึ่งทำไมข้าพเจ้าสงสัยว่าไม่มีเงิน และทำไมฝ่ายบริหารจึงได้จ่ายไป
และในงบประมาณไม่มีตามทฤษฎีงบประมาณ คือจ่ายเกินงบประมาณไป ทง ๆ ที่
มีงบประมาณเพิ่มเติมประจำปี วุฒิสภาจะต้องรักษาเงินของราษฎรทุก ๆ บาท
จะต้องทำให้ใช้จ่ายอย่างถูกต้องที่สุด สมควรที่วุฒิสภา ไม่ให้สม
ควรของฝ่ายบริหาร ข้าพเจ้าคิดว่าเพราะรัฐบาลตั้งขึ้นในวิกฤตการณ์ จึงต้อง
ได้รับอนุมัติรัฐบาลก่อน ก็ควรเห็นใจด้วยเหตุฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าสภาควรที่จะ
กรวมนำไปพิจารณาหลักการเสียก่อน ก็ขอที่สภาจะลงมติรับหลักการ

LIART

หรือไม่ คดีดังกล่าวมีการฟ้องร้องหรือไม่ ข้าพเจ้าใคร่ขอให้เป็นที่ถกเถียงกัน
หรือไม่ ไม่ว่าพิจารณาหลักกฏระเบียบข้อบังคับหรือไม่ แต่มาเห็นข้อถก
เถียงกัน

๒๔.๕๕ น.

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช รัฐมนตรี : ความจริงเรื่อง
ไม่ได้ใหญ่โตถึงเพียงนั้น คือว่าไปตามระเบียบแต่อยากจะขอรับแจกเพิ่มเติม
อย่างที่สุดมากที่สุดอีกบ้าง เพราะเหตุว่า หลัก การคุ้มครอง ทรัพย์สินของ
ประมาณน้อยอยู่บ้าง ในงบประมาณปี พุทธศักราช ๒๔๘๐ นั้นได้
งบประมาณไว้สำหรับใช้จ่ายเป็นค่าตั้งสถานทูตในต่างประเทศ ๒ สถานกว่าบาท
ละหมื่นกิโลจะสิ้นนับมาแล้ว แต่การที่จะดำเนินการตั้งสถานทูตเหล่านั้น
ยังไม่ได้ทำ เมื่อเงินนั้นเงินคงเหลืออยู่อย่างที่ท่านสมาชิกใคร่แจกมา
แล้ว แต่ในขณะเดียวกันเงินตามกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ หลายประเทศ
โดยจะเพราะอย่างยงพอดคำไซ ส้อยและถาวรจรัลหม เพิ่มเข้ามาจาก ที่ใด ตั้ง
งบประมาณไว้ในปี ๒๔๘๐ ซึ่งความจริงดูตัวเลขแล้วจะเห็นว่า การที่
ท่านหรือขอตั้งนักเป็นไปตามเหตุพอสมควร ไม่ใช่ว่ามากมายหนักหนา
แต่ระหว่างนักเป็นเวลาช้าของแห่ง การที่จะงบประมาณให้ก็คงต้อง
แต่ไม่ใหม่ขาดเกินนักเป็นดังที่ข้าพเจ้า เป็นเรื่องทมิฬอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น
ให้เป็นการเร่งรัดตั้งในปี ๒๔๘๐ รัฐบาลจึงได้ขอโอนเงินงบประมาณใน
ปีเดียวกันนั้นมาตั้งไว้จ่ายตามกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ความจริงถึงหาก
สถานจะไม่อนุมัติพระราชบัญญัติโอนเงินงบประมาณฉบับนี้ เงินที่ตั้งมา
ก็คงจ่ายหนึ่งงวดไปเข้างบประมาณปีหน้า คือปี ๒๔๘๑ เพราะเป็นหนึ่ง
จ่ายตามไม่สำคัญ คงจ่าย มีรายการจ่ายอยู่แล้ว จำเป็นจริง ๆ และเรื่อง
ไม่ใช้เงินโดยไม่เอาเงินใน พ.ศ. ๒๔๘๐ มาจ่ายให้เรียบร้อยก็จะคงตั้ง
งบประมาณปีหน้า ซึ่งจะคงทักกันไปอีกหนึ่งเป็นการเร่งรัดต่อไปอีก รัฐบาล

LIRT

กัมความประสงค์ที่ยากจะทำเสียให้เสร็จสิ้นไป และรัฐบาลก็ยากจะจัด
เรียนว่า ในขณะนั้นใกล้เวลาที่จะต้องพิจารณางบประมาณปีหน้า คือปี
๒๕๕๑ เข้ามาแล้ว จึงอยากจะทำเสียให้เสร็จสิ้นไปก่อนวันที่ ๒๕ เดือนนี้
เรียบร้อยแล้ว จะได้ไม่ต้องยุ่งยาก เพื่อจะได้ให้เขารับเข้าเรียบร้อยกับงบประมาณ
ปีหน้าต่อไป ตามที่สมาชิกเสนอมาให้ตั้งกรรมการไปพิจารณาเสียก่อนนั้น
ถ้ายังไม่ปกติก็ไม่ขัดข้อง แต่ในเวลาที่กระชั้นเข้ามา ก็ขอความกรุณาขอให้
เสร็จสิ้นไปเสีย ถ้าจะว่าอย่างไรก็ขอให้ไปพิจารณากันในตอนประชุมคดี
ด้านการโอนเงินนั้นดีกว่าไม่หนักหนาอะไรนัก ควรจะทำกันได้

๑๕.๐๒ น.

พระสารสาสน์พลขันธ์ : ปัญหาข้อนี้ว่า เงินที่เหลือใช้จะคิด
ถึงคนกลางที่รัฐบาลขอผูกขาดโอนจ่ายไป คิดก็ไม่ได้รับเงิน แปลว่า เงิน
ที่เหลือใช้จะไม่เหลือใช้ต่อไปแล้ว สิ่งที่ใช้ไปก็ไปโดยไม่มีงบประมาณ
ก็เกินกว่าที่อนุญาตไว้ในงบประมาณตามรายการต่าง ๆ ที่ตั้งมานั้น ด้วยเหตุ
ดังนั้นข้าพเจ้าจึงคิดว่ากรรมการควรจะได้อบรมตรวจสอบและได้ถามเจ้าหน้าที่
ให้ละเอียดละเอียดเพื่อจะได้ไม่เป็นการเสียหายของสถาบัน อย่างไรก็ตามคง ก.กา
แล้วก็ได้ ก.กา ก็ ก็ อย่างไรไม่ได้ ด้วยความรอบคอบ ข้าพเจ้าขอ
เสนอให้ตั้งกรรมการวิสามัญพิจารณาดูเสียก่อน

๑๕.๐๓ น.

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช รัฐมนตรี : คือว่ารัฐบาลอยาก
จะขอแจ้งว่า การใช้จ่ายเงิน ไม่ใช่เรื่องรุนแรงใหญ่โต ถึงอย่างนั้นก็
ก็ตามทราบว่า ทำไมจะไม่ใช้ เกินไปกว่างบประมาณอนุมัติไว้ เรื่องนี้
อยากจะขอเรียนอย่างไรก็ได้ใช่ไหม เป็นแค่เพียงเงินไม่สำคัญคงจ่าย จ่าย
ยังไม่ได้ เพราะงบประมาณไม่พอ ก็จึงขอเสนอพระราชบัญญัติขอ

โอนเงินจากกระทรวงอื่นไปใช้ ไม่ใช่จ่ายไปแต่มาขอ ขอทำความเข้าใจ
กับสมาชิก คือยังไม่ได้จ่าย ขออนุญาตจ่าย โดยขอโอนเงินจากกระทรวง
อื่นมาจ่ายตามรายการที่ข่งแจ้งไว้ นั้น ส่วนสมาชิกจะพิจารณาหรือปฏิบัติ
อย่างไร หรือจะเรียกเจ้าหน้าที่มาข่งแจ้ง ก็ข่มทาคือข่งอยู่แล้ว สำหรับ
ตัวเดซต่าง ๆ ที่ข่งแจ้งหรือจะเพิ่มข่งก็ข่มทาคือได้ เมื่ออยู่ในข่งนี้กรรมาธิการข่ม
ไม่เป็นการข่งหรือข่งประการใด

อีกอย่างหนึ่ง ข่งเรียนให้ทราบว่า เงินค้ดข่งนั้น ถ้าเจ้าหน้าที่ไม่
ข่มมติ ก็ข่งข่งค้ดข่งข่มข่งกัน อย่างเงิน ๒,๐๒๖,๖๐๑ บาท ในมาตรา ๓
ไม่ข่มมติให้โอนค้ดข่งค้ดข่ง ทนค้ดข่งข่งจ่ายไปมีหน้าค้ดไป ซึ่งก็ได้ผล
เท่ากับเก็บเข้ากระเป๋าค้ดข่งค้ดข่งออกมาอีกข่งเดียว อย่างตามปรกติ
ข่งวันค้ดใหม่ ก่อนข่งรับกับค้ดข่งข่งรับให้เสร็จข่งกันไปแล้วมีหน้าไปค้ด
กันใหม่ โดยที่ข่งข่งข่งค้ดข่งค้ดข่งกัน ข่งข่งข่งข่งข่งข่งข่งข่งข่งข่งข่ง
ค้ดข่งให้พิจารณาข่งกันค้ดไป ข่งข่งกับค้ดข่งกรรมาธิการข่งไรเลย เพราะข่งกัน
ได้ข่งข่งแล้ว

๐๕.๐๕ น.

พระยาไชยยศสมบัติ : สำหรับร่างพระราชบัญญัติข่งข่ง
พิจารณาข่ง
จ่ายข่งข่งข่ง สำหรับรายจ่ายข่งข่งข่ง ข่งข่งข่งข่งข่งข่งข่งข่งข่งข่ง
เพราะเหตุข่ง
ค้ดข่ง
ข่ง
ข่ง
ข่ง
ข่ง
ข่ง

ซึ่งเป็นภาระผูกพันแก่รัฐสภา เพราะฉะนั้นคือไปรวมแบกเงินเป็นสองส่วน เป็น
การโอนเงินห้าหมื่นให้จ่ายประจำอีก ก็จะเป็นการรอน โถมให้เงินไปได้ แต่
สำหรับ การที่จะคง อดถักการ ขนมาใหม่ ข้าพเจ้า เห็น เห็น ว่า ไม่สมควร
จะอนุมัติ

๑๕.๐๗ น.

นายสอ เสรฐฐบุตร : ในเรื่องบ้านไม้กระผมที่ตั้งขยี้ขยี้เหมือน
กันว่าจะเกิดปัญหาสงสัยในสถานที่ เพราะฉะนั้นทุก ๆ หนึ่งกระทรวงต้อง
ก็ใครจะเท็จจริงอย่างนี้คือว่า เงินเจ็ดแสนหมื่นเจ็ดพันบาทเศษที่จะ
จ่ายจ่ายเป็นค่างใช้ทุกปี ถ้าจะเอาเรื่องก็จะต้องเสียเวลา ๒ - ๓ นาที
คือในสมัยนี้มีบ้านไม้ของบริษัต่าง ๆ รัฐบาลในสมัยนั้นก็ได้ตกลงกันว่า
รัฐบาลจะเอาอีก ได้มีการตกลงว่ารัฐบาลจะทำการหนึ่ง บริษัทฝรั่ง
ครึ่งหนึ่ง หนึ่งถึงเวลาจะจากกันจริง ๆ เขา ได้เหมือนรัฐบาลทำเพียง ๕๐ %
แล้วฝรั่งนั้นจะเอา ๖๐ % เพราะเหตุว่าบ้านไม้ของคือเมืองกันเขามาซึ่งอยู่
มากมาย ไม่ทำก็ไม่ได้ ไม่รู้ว่าเขาจะไปไว้ที่ไหนกัน ในที่สุดเขาก็ให้
เขาทำราว ๆ ๖๐ % หนึ่งอีก ๕๐ % บ้านที่เขาทำนั้นแต่ยังเป็นของรัฐบาล
อยู่ แต่อีก ๕๐ % ฝรั่งก็ไม่ได้เอาไปแล้ว เขาเงินมาขอใช้ ให้รัฐบาลเป็น
จำนวนต้น เพราะฉะนั้นการทำไม้หมอนค่างานไม้เดียวกัน มีหนึ่งหรือสองม
การงานไม้กระผมบ้านไม้ต้องทำในฐานะที่เป็นเจ้าของบ้าน ๓๐ % นั้น นื่องานเรื่อง
การบ้านไม้ก็ตามได้ หนึ่งงานอีกเป็นรัฐบาลจะขยี้ขยี้ต่าง ๆ การทำบุญค่าใช้
จ่ายมีอะไรบ้างเมื่อได้ค่าชดเชยมาแล้วก็หักค่าใช้จ่าย แต่ว่าไร ก็ตั้งให้ รัฐบาล
ทบทวนดูไม่เป็นอย่างนั้น เราใช้จ่ายอะไรเท่าไรก็ต้องแจ้งให้กระทรวงการ
คลังทราบ แล้วได้ค่าไม้เท่าไรก็ตั้งกระทรวงการคลัง เพราะฉะนั้นจ่าย
ก็มาปรกฏอยู่ในที่นั้น มีเป็นเรื่องของคน ยงมีออกเงิน จนต้องขยี้ขยี้ไป
ก็ยาวรัฐบาล ที่แล้วมานี้ ความ คิดเห็น ว่า ในการ ทกรรม บ้านไม้ จะทำไม่ เป็นการ

พาณิชย์เสียเองนั้นไม่เป็นการถูกต้อง แต่ฉบับบริษัทไม้ซึ่งเป็นของบริษัท
 เหมือนกันไปที่ป่าไม้อยู่ แยกต่างแควกรมป่าไม้มาทำอีกแผนกหนึ่ง แล้ว
 บริษัทไม้ไทยก็มีเงินโอนส่งแต่ละเดือนก็ กรมป่าไม้ก็ได้เงินอย่างธรรมดา
 การยักเงินไม่เหมือนกันเกิดการทะเลาะถกกัน เพราะฉะนั้นรัฐบาลสมัยนั้น
 จึงได้มาตั้งอุตสาหกรรมป่าไม้ขึ้นกลายเป็นกรมพาณิชย์เป็นทางพาณิชย์ไปโดย
 หนึ่ง ในการตั้งขึ้นตอนต้นคนมีอุตสาหกรรมป่าไม้ก็ไม่มีงบประมาณ ไม่
 มีทุนในเรื่องที่จะให้เจ้าหน้าที่ป่าไม้ และไม่มีทุนในการที่จะทำไม้ในรูป
 เมฆาเจ้าพระยาซึ่งได้คงเงินไว้ ๖๖๕,๒๕๕ บาท เพราะฉะนั้นจึงได้ขอออกไปยัง
 กรมป่าไม้ให้ขอยืมเงินจากกระทรวงการคลังเป็นจำนวนเงิน ๗๕,๐๐๐ บาท ซึ่ง
 ในการกรมป่าไม้ก็ได้ขอยืมเงินไปทางกระทรวงการคลังจำนวน ๗๕,๐๐๐ บาท
 เรื่องนี้เป็นหน้าที่ของกรมป่าไม้ที่จะต้องทำ แต่ยังไม่พร้อมที่จะทำได้จึงได้ส่ง
 เงินไปรวม ๗๗,๐๐๐ บาท ความจริงเงินนี้เป็นเงินค่าเช่าที่ดิน แต่ไม่
 พอ เพราะรายจ่ายนั้นมีจำนวนมากมาย ผนวกยังไม่ได้คิดลดต้นทุน
 มีหวังที่จะได้เหมือนกัน แต่ยังไม่อาจหาความอยู่ เงินจำนวนหนึ่งยังไม่ได
 อยากรวมป่าไม้ เงินอยู่ที่กระทรวงคลัง เมื่อเงินอยู่ที่กระทรวงคลังนั้นแล้ว
 ก็จำเป็นต้องตั้งงบประมาณที่ใช้จ่ายไปแล้วแต่เพื่อขอเงินเพิ่มให้เป็นการ
 เสริมขึ้นไป เรื่องเวลานั้นเป็นเรื่งทางวิศวกรรมโยธาตาม ส่วนเงินที่จะ
 จ่ายนั้นจ่ายจากกรมป่าไม้หรืออุตสาหกรรมกรมป่าไม้ก็ได้เป็นเรื่องที่จะต้องจ่าย
 ในการที่รัฐบาลต้องทำป่าไม้ เพื่อให้เป็นการทำงานที่ถูกต้องกับงบประมาณ
 ในกรมป่าไม้เป็นจำนวนเงิน ๗๗,๒๕๕ เรื่องการอุตสาหกรรมป่าไม้มีความ
 ยุ่งยาก อย่างนั้นก็ยากจะเวียนตามเข้ามาคิดว่าเพื่อความดีคงจะต้องทำ
 อย่างนั้น และจำเป็นต้องจ่ายมีอย่างนั้น เป็นรายจ่ายที่จะต้องจ่ายอยู่แล้ว
 แต่ความเป็นเรื่องทางบัญชีเท่านั้นที่ยัง คงต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นมา
 จึงขอเรียนให้ทราบอย่างนั้น

พล. ท. หลวงเกรียงศักดิ์พิชิต : การโอนงบประมาณการใช้
 ค่าสำหรับพระราชบัญญัตินั้นความจริงทางกระทรวงคลังได้ขังเงงแล้วความ
 เป็นเงินเหลือจ่ายแต่ละปีเอาไปโอนให้กระทรวงต่าง ๆ ที่ไม่พอจ่าย ทั้งนี้
 งบประมาณเงงว่าเงงที่เหลือจ่ายประจำปีนั้นควรจะเก็บเข้าคลัง คณะรัฐมนตรี
 ก็โธงเงงว่าถ้าจะไม่อนุมัติพระราชบัญญัตินี้ก็หมายความว่าเงงต้องไปตั้งงบ
 ปรมาณประจำปีหน้า วัตถุประสงค์อย่างนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย งบประมาณ
 ประจำคดี หรืองบประมาณที่จะเกิดขึ้นพิเศษอย่างใด ๆ ก็ดี งบประมาณ
 ประจำวัน ถ้าจ่าย จากงบ ปรมาณ ประจำ แต่ละปีก็ต้อง มีงบ ปรมาณ ประจำ
 หมายความว่าในปี ๒๕๒๐ นี้เรามีงบ ปรมาณ ที่จะต้องใช้ จ่ายประจำเท่าไร
 พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีออกไปแล้ว เพิ่มเติมก็ออกไปแต่ถ้าไม่
 คงพวมมากก็เพียงนั้น ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ ถ้าเป็นอย่างนี้ก็หมายความว่า
 รัฐบาลจะใช้จ่ายอะไรก็ได้ตามความพอใจ เมื่อใช้แล้วก็ไปตั้งงบประมาณ
 ขึ้นมา อย่างนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นการสมควร นอกจากนั้นสำหรับค่าใช้จ่าย
 ด้ยเหตุบังเกิดในงบประมาณนี้ รู้ดีว่าค่าใช้จ่ายโอนมาแค่ ๓ แห่งนั้นเป็น
 จำนวนที่มากมาย ข้าพเจ้าก็สงสัยถึงการตั้งงบประมาณค่าใช้จ่ายประจำ
 แต่ละปีนั้น ข้าพเจ้าจำไม่ผิด ข้าพเจ้าเคยเป็นกรรมาธิการอยู่บ้างเหมือนกัน
 แต่ละกระทรวงตั้งงบประมาณเมื่อเหลือเดิมที แต่ละปีงบประมาณก็ตัดทอนตั้ง
 ไป ก็ในเมื่อเรามีงบประมาณเงงใช้สั้อยู่สมควรแล้ว ๓ แห่งบาทหนึ่ง เหตุ
 ไฉนไม่ใช้เงิน ๓ แห่งบาท แล้วส่วนบอกว่าไม่พอใช้ อย่างนี้ข้าพเจ้าเห็น
 ว่ามันจะเป็นการสูญรัยรัยพวมเพื่อยเกินไป แล้วคือไปถ้าหากว่าไม่รักกันยัง
 กว่านี้ ทุก ๆ กระทรวงทบองกรมก็จะบอกว่าไม่พวไร ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่า
 จะเป็นการเกินควรไป และนอกจากนั้นค่าเงงของรัฐบาลบอกกว่า ๒๓๖๖
 อย่างใน กรมโฆษณา ทฤษฎี กบจะ ต้อง ไปพวม หนึ่งต่อ พวมพี ประชาสัมพันธ์
 ความจริงแค่ไหน มีความจำเป็นอย่างไรที่จะแจกจ่ายหนี้ ให้พวมอย่างไร
 ข้าพเจ้าไม่ทราบ และนอกจากนั้นไม่สำคัญเท่าไรจึงให้ค้างอยู่ในเมื่อเอาไม่

เงินขอของเขา ซึ่งเขาได้ตั้งยวดยการอย่างนั้นไม่ว่าจะอย่างไร แต่
เห็นใจรัฐบาลเพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องเก่า เพราะฉะนั้นเขาไม่อยาก
คัดค้าน จึงอยากจะถามรัฐบาลว่าของเดิมกำลังไปหมดความสำคัญหรือไม่
สำคัญอย่างไร

๑๕.๑๑) น.

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช รัฐมนตรี : กระทรวงการคลังต้อง
ขอขอบคุณท่านสมาชิก อยากจะเรียนว่าความเห็นตรงกัน คือการตั้ง
งบประมาณจะเป็นรายรับรายจ่ายก็ตาม ตามปกติก็ต้องให้ใกล้เคียงกับความ
เป็นจริงให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ในการนี้รัฐบาลก็ไม่อยากจะขัดใคร
ตั้งงบประมาณปี ๕๐ ก็มีตัวเลขกลางเคลือบยั้งอย่างเดือนเงินมา
ความนั้นเป็นรายจ่ายที่จำเป็นจะต้องจ่าย ถึงอย่างไรก็ต้องจ่าย เพราะกิจ
การของรัฐบาลได้ดำเนินไปแล้ว หนึ่งส่วนก็ได้เกิดขึ้นแล้ว ถึงแม้ว่ารายจ่าย
ของงบประมาณปีหน้า รัฐบาลเห็นใจว่ารายจ่ายต่างๆ ที่เพิ่มเติมบางที่จะ
เห็นความจำเป็นรายจ่ายที่เกิดขึ้นโดยเหตุที่ไม่ใครที่จะคาดหมายได้ถึง ยกตัว
อย่าง อย่างรายการที่ ๕ ในหน้า ๒ รายละเอียดक्रमประสงค์กระทรวงที่ได
มการจัดการควบคุมคนทุพพลภาพแต่ละเด็ก ความจริงเป็นนโยบายรัฐบาลตามที่
จะต้องควบคุมคนทุพพลภาพแต่ละเด็ก ก็ได้มีการสร้างโรงเรียนรักษาพยาบาล
ได้แล้ว หนึ่งกษัตริย์ รัฐบาลเท่าไร ไม่ทราบว่าคนทุพพลภาพแต่ละเด็กอนา
ถามีจำนวนคนเท่าไร ของงบประมาณสำหรับทำเป็นทางการ ปรากฏว่าคน
ทุพพลภาพ เด็กอนาถาที่ดูแลอยู่มีมากกว่าที่จะได้ดูแลจะเก็บกักของเก็บ
หมด ไม่ใช่เลือกเก็บบางคน เมื่อเก็บหมดก็ต้องมีรายจ่ายเพิ่ม นั่นหมายความว่า
จริง จำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงอย่างขะแจ้งมา เมื่อเป็นเช่นนี้ทางรัฐบาลก็จำ
ที่จะต้องขอความกรุณาจากท่านผู้ซึ่งทำให้ผ่านรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัตินี้

๑๕.๑๘. น.

นายบรรจง ศรีจรูญ : ข้าพเจ้าออกคนหนึ่งมีความเห็นขัดแย้งกับราชพระราชบัญญัติ เพราะเหตุว่าในการที่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยก็เช่นเดียวกับสมาชิกที่เคยอภิปรายมาแล้ว นอกจากนี้ข้าพเจ้าจะชี้ให้เห็นว่า การที่รัฐบาลได้ออนเงินจากกระทรวง การ ต่างประเทศไปจ่ายพอ ๆ กับที่จะจ่ายนั้น เป็นการที่ชดเชยงบประมาณใหม่โดยไม่มีค่างจำเป็น ก็คือได้จากกระทรวงการต่างประเทที่ ๒,๑๒๖,๖๐๑ บาท แต่ตามกึ่งจ่ายไว้พอคักกับจำนวนนั้นโดยความเห็นเท่ากันตามที่ได้ถามก่อนทรงจ่ายพอคักกัน จะเห็นเหตุผลหรือความจำเป็นที่จะต้องจ่ายพอคักกับโอนมา ข้าพเจ้าเห็นว่าการจ่ายพิเศษไม่มีความจำเป็นที่จะต้องโอนมาอย่างนั้น

๑๕.๒๐. น.

พระยาครูพันธุพิทักษ์ : จำนวนเงิน ๗ แสนบาทที่ใครโอนไปให้กรมป่าไม้ ปรากฏว่าไม่ได้ตั้งไว้ในงบประมาณ คือจำนวนเงินการจ่ายนั้นเป็นสำคัญ มันจำเป็นเพราะไม่ตั้งซึ่งถ้าไม่กำหนดแล้วจะคักพันไม่ได้ เมื่อคักพันไม่ได้แล้ว รัฐบาลจะไม่ได้ผลประโยชน์ในทางค่าภาคหลวง แต่ก่อนเมื่อได้อนุญาตให้ผู้รับสัมปทานผู้รับเช่าทำนทำเอง แต่ผลก็ทำไปนั้นไม่ได้ เพราะว่าเป็นการเสียหายแก่ป่าไม้มาก ผู้ที่ทำการเคยทำกันเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว คือเขาคุณภาพบางอย่างแต่ปริมาณไม่ใหญ่ คือเลือกกันแต่ชนิด ๆ ๆ ด้วยงามเขาเป็นจำนวนมากเท่านั้น บางท้องถิ่นป่าไม้ไม่ควรจะกันเช่นไม้ที่เขาไว้ทำพันธุ์ และ ไม้ที่ ไม้ถอง ชนิดที่ จะกัน ซึ่งควรจะเอาไว้ คักพันในภาคทางหน้า เมื่อรัฐบาลเอาทำเสียของเขานั้นประโยชน์มีมากมาย เพราะฉะนั้นนอกจากที่จะประกันในการ เสียหายนั้น แล้วก็จะ ได้ทหาร บัณฑิตวิชา ไปในวงกว้างด้วยกัน ที่ได้เสียค่าใช้จ่ายไปเพียง ๗ หมื่น ๕ พันบาทนั้น ต้องถือว่าเงินที่มากกว่าที่จ่ายธรรมดา เพราะว่าเงินจำนวนนั้นจะได้เรียกคืนจากผู้ที่ทำผิด

LIART

จำนวนดังกล่าวนั้น เกรงว่าเงินที่เข้ามาแล้ว สิ้นหมดมาจะไม่เพียงพอหรือไม่สะดวกแก่การเงิน ใช้แต่เท่านั้นการพิมพ์หนังสือแจกเท่าที่ปริมาณแล้ว ชาวเขาเคยสังเกตเห็นรัฐบาลที่เขารับบริหารงานโดยมาก รัฐมนตรีทำโอวาทบ้าง อะไรก็ทำอะไรบ้างหลายอย่างหลายประการ แต่อำนาจอยู่เรียบร้อยนั้นไม่ได้อยู่ที่โอวาท อยู่ที่จิตใจของบุคคลที่จะตั้งใจปฏิบัติราชการให้ถูกต้อง และปฏิบัติงานให้เหมาะสมได้หรือไม่ อีกข้อหนึ่งชาวเขาดังกล่าวว่า กำนันผู้ใหญ่บ้านอ่านหนังสือทกรมโฆษณาการพิมพ์โอวาท อาจจะไม่เข้าใจชัดเจนนัก เมื่อพิมพ์แจกไปแล้วก็ไปเสียไปอยู่ที่หลังคา ชาวเขาเคยได้เห็นอยู่เสมอในระหว่างที่ยังรับราชการอยู่ ใช้แต่เท่านั้นคำพิมพ์หนังสือนี้ ยังจะต้องจัดส่งไปถึงมือกำนันผู้ใหญ่บ้านอีก คำดังกล่าวพิมพ์ขึ้นเป็นธรรมดาที่นึกถึงว่าคำสั่งไม่คงเสียโดยปากชาวทองประจักษ์หวัดหรือกรมการจังหวัดที่เขาเข้ามา แต่กว่าหนังสือที่เขาจะถึงก็เกินเวลาพอสมควร หรือล่าช้าเสียแล้ว

อีกประการ หนึ่งเงิน สิ้นหมดมาที่จะพิมพ์หนังสือ ประชาสัมพันธ์แก่กำนันผู้ใหญ่บ้าน ถ้าได้เงินจำนวนนั้นไปสร้างที่พักปิดตลาดหรืออุดหนุนรัฐบาลตั้งต่อนักเรียนคงที่รัฐมนตรีศึกษาธิการ ได้เคยแสดงอภิปรายในที่ประชุมแล้ว ครูอยู่ในยั้งชาว บางคนอยู่บนเวทีเช่นนี้ ถ้าเขาเงินจำนวนนั้นมาไว้ปิดเรียนที่พักปิดตลาดหรืออุดหนุนต่อนักบุตร ให้มีความเต็มใจและตั้งใจตั้งต่อนักเรียนก็จะไปประโยชน์ยิ่งกว่าพิมพ์หนังสืออีก ออกอย่างหนึ่งในคำชี้แจงของรัฐบาลขอโอนเงินเพิ่มเติมการจรับ สิ้นหมดมาทั้น ไม่ปรากฏว่าเป็นการค้างเก่าหรือประการใด ปรากฏว่าเป็นงานใหม่ การขอเพิ่มเงิน สิ้นหมดมาทั้นเขาจึงยังไม่เห็นด้วย.

๑๕.๖๒ น.

พ.ศ. กวาง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : ขอประทานแจงอย่างนั้น
 รัฐมนตรีโฆษณารัฐมนตรีว่าการรัฐมนตรี เลขที่ของเรียนเชิญอยู่

ตามทวนดูหนังสือก็ปรากฏมาก่อน ผมเห็นด้วยทั้งหมัด แต่เรื่องทั้งหมัดเราพิมพ์ไปแล้ว ประชาสัมพันธ์พิมพ์ไปแล้ว นมหนาวแล้ว จ่ายไปแล้ว หมัดไปแล้ว เมื่อเป็นอย่างนี้เราคงต้องตั้งเซกกัน มันไปเสียอยู่บนหลังคาแล้วไปแล้ว เรืองมันเป็นอย่างนี้เราคงมาขอ มันไม่ใช่ผมทำหรอก ผมไม่เคยทำอย่างนี้ แต่บางครั้งเราทำกันชกอย่างนี้ เป็นหนังสือพิมพ์บ้าง เป็นหนังสือปกด้วย ๆ แล้วก็ส่งไปก็เป็นอย่างที่ท่านพูดถึงภาวเขาไปเสียบนหลังคาบางอะไรม้าง แต่หนังสือมันเสร็จไปแล้ว.

๑๕.๓๔ น.

พ.ท. พระสารสาสน์พลขันธ์ : ข้าพเจ้าขอใจในเรื่องหลักการเท่านั้น ส่วนรายการก็คงจะไปตามที่ท่านรัฐมนตรีว่า คือถ้าจำเป็นบ้างไม่จำเป็นบ้าง จ่ายไปบ้าง ไม่ได้จ่ายไปบ้าง เพราะต้องทำรัฐมนตรีด้วย อีกท่านหนึ่งบอกจ่ายไม่ได้จ่าย อีกท่านหนึ่งก็บอกจ่ายไปแล้ว เสร็จแล้วข้าพเจ้าเห็นว่าควรที่จะรวมคอมให้มาก เพราะนี่จะต้องรักษาชื่อเสียงของรัฐสภาไว้ ฉะนั้นอย่างนี้เองกลางก็เป็นรัฐสภาด้วยไม่ใช่ของสภาเท่านั้น เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าควรที่สุดที่จะงดกรรมการวิสามัญ แต่ไปพิจารณาว่ารายการใดจ่ายไปแล้วบ้าง รายการใดที่ยังไม่ได้จ่าย รายการใดจำเป็น รายการใดไม่จำเป็นแล้วเราจึงค่อยมีรับหลักการ ถ้าหากว่าเราจะมีหลักการไปแล้วหมายความว่าถึงกันแปรญัตติจะทำได้ เพราะว่าเมื่อรับหลักการไปแล้วก็เป็นกฎหมายได้แต่ถ้าเราขยายรับหลักการดีกว่าในขณะนี้ ข้าราชการมีรัฐสภาก่อน.

๑๕.๓๕ น.

พ.ท. ดวง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : ประเด็นจะเข้าใจกันดีไปใหญ่ ... รัฐมนตรีว่าการแต่เพียงโอนเท่านั้น ... อย่างไรของรัฐสภาทั้งสอง

โอนอยู่คนค่า ที่ทางรัฐมนตรีพูดไปนั้นไม่ได้ชดถกกัน บางรายจ่ายไปแล้ว
 แล้วอย่างหนึ่งคือที่เรียนไปนั้นบางรายได้จ่ายไปแล้ว บางรายก็ค้างใจไปแล้ว
 ก็ยังคงเป็นหนี้จะโฮงโฮงเขา แต่ที่นั่นอย่างหนึ่งที่ทางคุณวิมลท่านบอกนั้นก็ถูกต้อง
 คือถ้าเป็นงบประมาณประจำปีผมก็ไม่ขอชดชอง ผมอยากจะได้ตัวผู้ซึ่งกำลัง
 กรรมการไปสอบ ที่ผมอยากจะได้ไปให้สภาเห็นว่าเปรียบเทียบกับของนี้ คือ
 แม่ครัวแจกจ่ายเงินชดชองปีเกินไป ๕ ล้านบาทแล้วทางพ่อบ้านแม่บ้านต้องได้ส่วน
 แม่ครัวก็จะเกินไป ผมคิดว่าอย่างไรเสียก็ต้องจ่าย ๕ ล้านบาทเกินไปแล้ว
 แต่เราจะเอาจากการซื้อไม้กวาดมาให้แก่ ผมขอเรียนอย่างนี้ การโอน
 อยากรู้เสียว่าต้องโอน แต่ที่ว่าแม่ครัวซื้อพริกมาแล้วแต่ค่าไม้กวาดก็ยัง
 คงอยู่ ค่าอย่างอื่นก็ยังคงอยู่ ส่วนที่แม่ครัวแจกจ่ายซื้อพริก ๕ ล้านบาทจริง
 หรือไม่ ก็จะไม่เพิ่มเราไปสักดีทางคนทางฝ่ายแม่บ้านจะต้องไปได้ส่วน แต่ถ้า
 ทำอย่างท่านวิมลท่านว่า จะเป็นเรื่องใหญ่ มันต้องพอบ้านแม่บ้านไปเอากับ
 แม่ครัว เราเขาอย่างนี้คิดว่าเราไปเงินเดือนเราจ่ายค่ากับข้าวต่าง ๆ เดือน
 ละ ๓๐ บาทแต่ตัวรวมทั้งพอบ้านแม่บ้านตกลงกันอย่างไรแล้วเขาเงินไปเขาก็จะเอา
 อย่างนี้ผมเห็นด้วย แต่ในอย่างไรเสียเราก็ต้องอนุมัติ เพราะฉะนั้นทาง
 กรรมการผู้เสวยชาญอย่างท่านวิมลท่านที่ผมเคยเรียกว่าครูไปก็ได้ เจ้าคุณ
 ไชยยศฯ ไปก็ได้คนที่เขาใจไปควาชนั้นสมควรไหม หรือไม่สมควร เพราะ
 เหตุใด ท่านก็ไปได้ทีเดียว แต่งบประมาณถ้าตั้งอย่างนั้นถนัดหรือ
 ตอนงบประมาณเพิ่มเติมอย่างนี้ ก็ควาว่าแต่ตัวรัฐสภาคิดว่าทำไมถึงตั้ง
 งบไม่ถูกต้อง มาขอเงินเพิ่มเติม ถ้าจะตั้งอย่างนั้นผมเห็นด้วย แต่
 เรื่องซื้อพริก ที่ชดชองเกินซึ่งบางทีชดชองไปมากหน่อยเราว่าเราต้องพอบ้าน
 แม่บ้านไปได้ส่วนก็จะมากไปหน่อย ผมเห็นควาอย่างนี้เห็นจะดีกว่า

๒๕๖๖ น.

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ : ฝ่าฝืนข้อบัญญัติว่าด้วยความหมาย
บัญญัติของเงินค้ำประกันค่าทำไม่เจ้าพระยา รัฐบาลเป็นผู้จ่ายตามรูป
แต่ไม่ชำระได้คือไปในอันหน้าใครจะเป็นผู้ได้เงิน องค์การหรือใครจะได้
จะแยกกันถ้าไหนซึ่งเราใจว่าเป็นเงินต้องส่งไปแต่ดูซึ่งเขาใจว่าไม่ใช้กรม บำไม่

นายสอ เศรษฐบุตร รัฐมนตรี : เรื่องนี้เป็นปัญหาพิจารณา
ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ควรจะเป็นอย่างไร ควรจะมีอยู่หรือควรจะไป
แต่ในชั้นบรรบองได้ว่าเงินที่ชำระไม่เช่นนั้นอย่างไรก็ส่งรัฐบาล ถ้าจะหักกัน
ขอไปเท่าไรก็หักกันไปแล้วก็ส่งให้คลัง ถ้าอย่างนั้นทำไม่ได้ แต่ไม่ถูกวิธีบัญชี
ที่แท้จริง เพราะฉะนั้นนายเท่าไรก็ขอเบิกกระทรวงคลัง ได้เท่าไรก็ส่งคลัง
กันถ้าตั้งกรมป่าไม้ขึ้น จ่ายชดเชยป่าไม้ได้ชดเชยกับอุตสาหกรรมป่าไม้
อย่างหนึ่งก็ถนัดกัน เงินที่จะได้จากการขายไม้ที่ไปทำหรือองค์การไปทำ องค์การ
ป่าไม้ทำไม่ได้ แต่คือส่งเป็นเงินหลวงเหมือนกัน ไม่ใช่ว่าเป็นบริษัทเอกชน
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ก็มีปลัดกระทรวงเกษตรเป็นประธานและข้าราชการ
แผนกหนึ่งของป่าไม้ซึ่งปฏิบัติงานแต่ก่อนมาอยู่อุตสาหกรรมป่าไม้ เงินนี้
ตามวัตถุประสงค์ไม่ถือว่าไหลไปไหน ตามกฎหมาย แต่จะเป็นอย่างไรก็ไปขอให้กรม
ได้มีเอกสารไปดูพร้อมกันท่านรัฐมนตรีว่าการอีกทีหนึ่งแล้ว จะเขียนให้ทราบ
แน่นอน

๒๕๖๗ น.

พระยาอรรถกรมนุนต์ : ข้าพเจ้ายังสงสัยว่าองค์การของป่าไม้
ที่เรียกว่า องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จะคล้ายกับองค์การสัตว์ป่าหรือ คือน่าไม่อยู่ใน
ในงบประมาณ และถ้าไม่อยู่ในระเบียบกรมบริหาร และรัฐบาลก็ไม่ได้
ได้แสดงว่าสำหรับทำคือไปทำจนจะตั้งงบประมาณและดำเนินการต่อไป ตามที่
รัฐบาลเห็นใจก็จัดการมาหรืออย่างไร

พ.ต.ท.วิง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : อยากจะขอประธานเรียนให้สว่างกระจ่างแจ้ง คือว่าองค์การบำนาญเดอนათามี่ตั้งเข้าที่กระหม่อมข้างต้นบอกอ่า ไม่ควรตั้งอย่างนั้นกันใหญ่ บางส่วนบอกอ่าได้ผลประโยชน์เหลือเกิน ผมเองที่มารับหน้าเป็นนายกรัฐมนตรีก็กังวลใจไม่ได้ว่ากันแน่หรือได้ประโยชน์แน่นอน ถ้าจะเปรียบกันต่อไปจะเป็นหนักไม่ใช่ จะยืนยาวก็ไม่แข็ง เป็นล่อ ๆ อยู่ นึกถึงกันใหญ่ บัญชีหาทานสัมมาชิกถามก็ตอบไม่ถูกเงินของจ่าย ถ้าจ่ายไม่ถูก ไม่ก็ไม่ไต่ ผมคิดว่าเงินหลวงใครเขาไปไม่ได้ เขามาหมด องค์การนั้นจะต้องทำ กระทบกับเขาใจว่าองค์การนั้นคงจะมีอะไรวางระเบียบไม่ถูกต้องอย่าง คือในกรมบำนาญเอง กระทบพม่า ๒ พวก พวกหนึ่งสนับสนุนองค์การแต่เขินข้อย่อยอีก อีกพวกหนึ่งว่าไม่ได้อาใจ เงินนั้นแทนที่จะเขามาคนคลัง กลับเขาไปได้กระเบาเกินเสียหมด นี่ยังต้องได้ส่วนกันแน่นอนอีกทีหนึ่ง ถึงกับว่าเมื่อคราวท่านสีหะสิริ ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการเกษตร ท่านก็บอกอ่าจะตั้งกรมการไปชี้ขาดว่าควรจะมีอยู่หรือไม่ แต่เดอนาน้อยงไรก็ตามเงินก็ต้องเป็น ของรัฐบาล ใครเขาไปก็ต้องว่ากันเต็มศักระหว่างท่านรัฐมนตรีสั่งราชการท่านเรียนอ่า ก็บอกไม่ถูก ว่าความจริงถ้าเราไปตราไม่เอง ควรจะได้เงินทางเรา องค์การนั้นหาเงินได้เอง ถ้าเราทำอะไรควรตกลงกัน แต่ก็ไม่ช่วยตกลงแน่นอนอย่างไรกันไม่ทราบ แต่ในราชการของบำนาญเองก็ควรจะประสานกัน มันก็จบเกิดยุ่งยากไปหมด ส่วนเงินนั้นจะหมดหรือไม่ ก็ขอเรียนตรง ๆ อ่า ไม่มีคบบงไม่รู้จักคอบอย่างไหน แต่ว่าเงินของหลวงใครเขาไปก็ต้องตามกัน ตั้งแต่ไหนอย่างไรก็ต้องเขามาได้

๑๕.๔๕ น.

นายบรรจง ศรีจรูญ : ตามรายการรายที่รัฐบาลตั้งมานั้น เท่าที่รัฐบาลได้ชี้แจงมาแล้วเป็น ๒ อย่าง กล่าวคือว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคลัง ท่านบอกอ่าเป็นแต่เพียงขออนุมัติที่จะจ่าย ถ้าไม่จ่ายใน

LIART

ขณะนั้นคงจ่ายใบมีหน้า ท่านนายกรัฐมนตรีมอบจ่ายไปแล้ว เพราะว่า
เป็นเรื่องโอนต้องจ่าย คือข่าวของแพ่งชนะเพราะเงินไม่พอจ่าย ทนสมอยาก
จะชื้อทาง ๒ ท่านพูดถูก แต่อยากจะเรียนถามว่า ข้อผูกพันที่ท่านรัฐมนตรี
ช่วยว่าการว่าจะต้องจ่ายนั้นเป็นคำผูกพัน ซึ่งเกิดขึ้นนโยบายของรัฐบาล
หรือเกิดขึ้นจากรัฐบาลก่อนแล้วจำเป็นต้องจ่ายในรัฐบาลนี้ ข้าพเจ้าจึงขอถาม
ในข้อนี้

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการ
คลัง : เก่าทั้งนั้น

๑๕.๔๖ น.

พล.ต. พระอุดมโยธาธิบุตร : ข้าพเจ้าได้ฟังเรื่องดังกล่าวแล้ว
มาจนถึงที่สุดที่ข้าพเจ้าได้ยินจนพูดนี้ คือปัญหาแรกทีเดียว ปัญหาเกิดขึ้นเมื่อ
จะมีอะไรมาก่อนหรือ แต่หากว่าท่านสมาชิกทั้งหลายได้ถามรัฐบาลบางท่าน
ที่ในทางรัฐบาลที่ท่านได้คอมเม้นนั้นไม่ตรงกัน ไม่ตรงกับคำถามก็อย่างนั้น
อย่างนี้ แปลความว่าแรงดึงไม่ตรงกับแรงขับ แรงไม่เท่ากันยังไม่ถึงมา
จุดหักเหเมื่อหมอนักเกิดแรงงานขึ้น จึงเปลี่ยนใหญ่ ซึ่งไม่มีที่จะสิ้นสุด
อย่างเร็วก็ เมื่อได้ฟังเหตุผลที่ท่านนายกฯ แสดงตอนสุดท้ายนั้นว่า เงินราย
เดือนมากได้ใช้ไปแต่หลายรายการทีเดียว การตั้งงบประมาณเพื่อจะจัดให้
เข้าแบบตามกฎหมาย มีเงินหรือรัฐบาลไม่เงินจะจัดการให้เสร็จสิ้นประการใด
นั้นประการหนึ่ง แล้วประการที่สองรัฐบาลยอมรับผิดชอบการที่เป็นมาแต่เป็น
มากหรือรัฐบาลจัดการ จึงเห็นสมควรที่จะให้รัฐบาลจัดการด้วยเหมือนกัน
ถ้าหากว่าเป็นไปได้จริงๆของข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะมีหลักการ
แต่เมื่อฟังท่านนายกฯ แสดงแล้วก็น่าเห็นใจอยู่หลายประการ ประกอบกับ
รัฐบาลได้รับรองว่าจะทำงานอย่างเข้มแข็งคือ ไปนอกประการหนึ่ง ถ้าเช่นนั้น
ปัญหาที่พอจะพึงคิดว่าพอจะรวมหลักการได้หรือไม่ ด้วยเหตุผลทั้งสอง

ประการที่หกปรากฏมาว่า ข้าพเจ้าจึงขอเสนอให้ลงมติ ตามผู้ใดเห็นด้วยขอได้โปรดรับรอง

ประธานวุฒิสภา : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว ผู้ใดเห็นว่าควรรับ
หลักการโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันรับหลักการ ตั้งกรรมการ

พ.ต. ทวง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : เพื่อใ้มีหน้าชาวสภาจริงๆ
อย่างที่ท่านได้โต้แย้งกันมาแล้ว ขอประธานตั้งกรรมการวิสามัญ

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอเสนอให้ตั้งกรรมการวิสามัญ
ถ้าไม่มีใ้ได้มีความเห็นเป็นอย่างอื่นต่อวาทประชุมอนุมัติ จำนวนกรรมการ
วิสามัญกี่คน

พ.ต.ทวง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : สักจุดท่านเห็นจะพอ

ประธานวุฒิสภา : จำนวนกรรมการวิสามัญ ๗ คน

พระยาสุรียานุวงศ์ประวดี : ข้าพเจ้าขอเสนอ ๘ คน

พ.ต.ทวง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : ไม่ขัดข้อง

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่ากรรมการวิสามัญ ๘ คน ขอ
เสนอข้อ

พ.ต.ทวง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : รัฐบาลขอประธานเสนอ
เพียง ๒ เท่านั้น คือ ๑. หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ๒. หม่อมเจ้า
สุวิชาติ วรวรณ อธิบดีกรมบัญชีกลาง

พล.ท. หลวงเกรียงศักดิ์พิชิต : ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาไชยยศ
สมบัติ

มีสมาชิกรับรอง

พระพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายบรรจง ศรีจรูญ

มีตมาชิกบริบรอง

ม.จ. ชัชชาติ เกษมสันต์ : กรรมการเสนอพระดำรัส

พลวง

มีตมาชิกบริบรอง

พระยาโทณวนิกมนตรี : ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาโกมารกุลมนตรี

มีตมาชิกบริบรอง

นายผาด เทพหัสดิน ณ อยุธยา : ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาชัยสุนทร

มีตมาชิกบริบรอง

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาโทณวนิกมนตรี

มีตมาชิกบริบรอง

พระยาอรรณกรมมุนต์ : ข้าพเจ้าขอเสนอพระตรีเศียรวิศวกกรม

มีตมาชิกบริบรอง

ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา : รายชื่อกรรมการวิสามัญ

- ๑. ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ๒. หม่อมเจ้าดิวิชัยกร อดิสรณ ๓. พระยาไชยยศสมบัติ ๔. นายบรรจง ศรีจรูญ ๕. พ.ท. พระดำรัสพันชันธ์
- ๖. พระยาโกมารกุลมนตรี ๗. พระยาชัยสุนทร ๘. พระศรีรัตนวิศวกกรม
- ๙. พระยาโทณวนิกมนตรี

ประธานวุฒิสภา : ประมุขในที่นี้

พ.ต. คง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : ประมุขในที่นี้ ๓ วัน

ประธานวุฒิสภา : ประมุขในที่นี้ ๓ วัน ถ้าไม่มีผู้ใดเห็น

เป็นอย่างอื่น ถือว่าประมุข

คือไปร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบตำรวจรัฐสภา พ.ศ. ๒๔๘๐ ของ

รัฐบาล

๓๕๕

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบตำรวจรัฐสภา
พ.ศ. ๒๕๕๐

หลักการ

เพื่อให้มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบตำรวจรัฐสภา

เหตุผล

เนื่องด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้มีบัญญัติให้มีวุฒิสภาขึ้นแทนวุฒิสภา จึงเป็นการสมควรยกเลิกพระราชบัญญัติเครื่องแบบตำรวจรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งให้อำนาจประธานวุฒิสภาออกประกาศกำหนดลักษณะ ชนิด และประเภทของเครื่องแบบตำรวจรัฐสภา และตราพระราชบัญญัติเครื่องแบบตำรวจรัฐสภาขึ้นใหม่ เพื่อให้อำนาจประธานวุฒิสภาออกประกาศกำหนดลักษณะ ชนิดและประเภทของเครื่องแบบตำรวจรัฐสภา แทนอำนาจของประธานวุฒิสภา.

ร่าง

พระราชบัญญัติเครื่องแบบตำรวจรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเครื่องแบบตำรวจรัฐสภาขึ้น

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติ^{นี้}เรียกว่า “พระราชบัญญัติ^{นี้}เครื่องแบบ
ตำรวจรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^{นี้}ให้^{ใช้}บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติ^{นี้}เครื่องแบบตำรวจรัฐสภา พ.ศ.
๒๕๕๐ และบรรดากฎ^{นี้}ของบังคับ^{นี้}ซึ่ง^{มี}ขัด^{กับ}ความ^{นี้}ชัดหรือ^{นี้}แย้ง^{กับ}บท^{นี้}แห่ง^{นี้}พระราช
บัญญัติ^{นี้}

มาตรา ๔ เครื่องแบบตำรวจรัฐสภาหมายถึงเครื่องแต่งกายทั้งหมด
ที่กำหนดให้ตำรวจรัฐสภาแต่ง รวมทั้งเครื่อง^{นี้}หมายยศ^{นี้}และเครื่อง^{นี้}หมาย
สำหรับ^{นี้}ระดับ^{นี้}ด้วย

มาตรา ๕ ลักษณะ^{นี้} ชนิด^{นี้} และประเภท^{นี้}ของเครื่องแบบตาม^{นี้}มาตรา
๔ จรดสมควร^{นี้}อย่างไร^{นี้} และต้อง^{นี้}แต่ง^{นี้}เมื่อ^{นี้}ไร^{นี้} โดย^{นี้}เงื่อนไข^{นี้}อย่างไร^{นี้} ให้^{นี้}เป็น^{นี้}ไป
ตาม^{นี้}ประกาศ^{นี้}ของ^{นี้}ประธาน^{นี้}วุฒิสภา^{นี้}และ^{นี้}ประธาน^{นี้}สภา^{นี้}ผู้^{นี้}แทน

มาตรา ๖ ผู้ใดไม่^{นี้}มี^{นี้}สิทธิ^{นี้}แต่ง^{นี้}เครื่อง^{นี้}แบบ^{นี้}ตำรวจ^{นี้}รัฐสภา^{นี้}ได้^{นี้} โดย^{นี้}ชอบ^{นี้}
ด้วย^{นี้}กฎหมาย^{นี้} บัง^{นี้}อาจ^{นี้}แต่ง^{นี้}เครื่อง^{นี้}แบบ^{นี้}ตำรวจ^{นี้}รัฐสภา^{นี้}ตาม^{นี้}พระราช^{นี้}บัญญัติ^{นี้}
หรือ^{นี้}แต่ง^{นี้}เครื่อง^{นี้}แต่ง^{นี้}กาย^{นี้}อื่น^{นี้}ที่^{นี้}คล้าย^{นี้}กัน^{นี้}อัน^{นี้}อาจ^{นี้}นำ^{นี้}ความ^{นี้}หมิ่น^{นี้}เกียด^{นี้}ซึ่ง^{นี้} หรือ^{นี้}นำ^{นี้}
ความ^{นี้}เสียหาย^{นี้}มา^{นี้}สู่^{นี้}ราชการ^{นี้}ตำรวจ^{นี้}รัฐสภา^{นี้} ผู้^{นี้}นั้น^{นี้}มี^{นี้}ความ^{นี้}ผิด^{นี้}ต้อง^{นี้}ระวาง^{นี้}โทษ^{นี้} ดัง^{นี้}
ต่อไปนี้

๑. ถ้าได้^{นี้}กระ^{นี้}ทำ^{นี้}ความ^{นี้}ผิด^{นี้}ใน^{นี้}เวลา^{นี้}ส่ง^{นี้}ตรา^{นี้} หรือ^{นี้}ใน^{นี้}เขต^{นี้}ใช้^{นี้}กฎ^{นี้}อยู่^{นี้}ยถา^{นี้}
ศึก^{นี้} ให้^{นี้}จำ^{นี้}คุก^{นี้}ไม่^{นี้}เกิน^{นี้}สาม^{นี้}ปี
๒. ถ้าได้^{นี้}กระ^{นี้}ทำ^{นี้}ความ^{นี้}ผิด^{นี้}ใน^{นี้}เวลา^{นี้}หรือ^{นี้}ตอน^{นี้}นอก^{นี้}จาก^{นี้}ที่^{นี้}กล่าว^{นี้}มา^{นี้}แล้ว^{นี้} ให้^{นี้}
จำ^{นี้}คุก^{นี้}ไม่^{นี้}เกิน^{นี้}หนึ่ง^{นี้}ปี^{นี้} หรือ^{นี้}ปรับ^{นี้}ไม่^{นี้}เกิน^{นี้}หนึ่ง^{นี้}พัน^{นี้}บาท^{นี้} หรือ^{นี้}ทั้ง^{นี้}จำ^{นี้}คุก^{นี้}ปรับ^{นี้}

LIRT

มาตรา ๗ ให้ประธานวุฒิสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎร การตาม
พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราช
บัญญัตินี้

ประกาศนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้.

๑๕.๕๓ น.

พ.ต. กวาง ฮกบัววงศ์ นายกรัฐมนตรี : ขอประทานเสนอร่าง
พระราชบัญญัติเครื่องแบบตำรวจรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๐ เหตุผล เนื่องด้วย
รัฐธรรมนูแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้
บัญญัติให้วุฒิสภาฯ แทนพฤฒิสภา จึงเป็นการ สมควร ยกเลิกพระราช
บัญญัติเครื่องแบบตำรวจรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งให้อำนาจประธานพฤ
ฒิสภาออกประกาศกำหนดลักษณะ ชนิด และประเภทของเครื่องแบบตำรวจ
รัฐสภา และตราพระราชบัญญัติเครื่องแบบตำรวจรัฐสภาฯ ใหม่ เพื่อให้
อำนาจประธานวุฒิสภาออกประกาศกำหนดลักษณะ ชนิดและประเภทของ
เครื่องแบบตำรวจรัฐสภา แทนอำนาจของประธานพฤฒิสภา

นี่เป็นเรื่องเดิม คือเป็นไปตามเครื่องจักรเพราะว่าประธานพฤฒิสภา
ท่านขอตามประกาศ ถ้าไม่เช่นนั้นตำรวจก็ไม่เครื่องแบบ

ม.จ. ชัชชาติ เกษมสันต์ : พระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีปัญหาอะไร
จะต้องออก แต่ว่ากระผมมาขอใจของพระองค์ของพระราชบัญญัติ พระราช
บัญญัติใหม่เขาใช้ชื่อว่าเครื่องแบบตำรวจรัฐสภา ๒๕๑๐ และให้ยกเลิก

พระราชบัญญัติเครื่องแบบตำรวจรัฐสภา ๒๕๖๐ เหมือนกัน คือไปภายหน้า
บุคคลที่จำเป็นจะต้องใช้พระราชบัญญัตินี้หรือมีเหตุจะต้องกล่าวถึงพระราช
บัญญัติ ๒ พระราชบัญญัติใหม่จะซ้ำว่าฉบับไหนเป็นฉบับไหน กระผม
จึงอยากขอร้องให้รัฐบาลถอนไปคดีข้อเสียใหม่ อย่าให้พัวพันกันไว้ จะเป็น
การดีมาก

พ.ต. กวาง อภิวัฒน์ นายกรัฐมนตรี : ตอนไปแล้วก็ส่งมานั้น
จะเสียเวลา มีอยู่ค่าเดียว ผมก็เห็นด้วยว่าให้มี ๒ ฉบับ ถ้าจะใส่ว่า...
กระผมก็ไม่เข้าใจ คิดว่าจะเติมอะไรก็ตามเกิด

สมาชิกในที่ประชุมหัวเราะ

ประธานวุฒิสภา : เติมเป็นฉบับที่ ๒ เป็นไง

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าเห็นว่าชื่อพระราชบัญญัติ
เป็นเรื่องแก้ไขกันในชั้นกรรมาธิการได้ เคยแก้มาแล้ว และเป็นเรื่องหลักการ
เคยแก้ไขมาแล้วฉบับที่ ๒ ที่ ๓ ไม่แก้ไขในชั้นกรรมาธิการได้ทั้งนั้น

พระยาโทณวนิกมนตรี : เราจะเอาอย่างไรก็ดีหรือ กระผม
เห็นว่ามันเกือบสิบแต่เอาไว้บนหน้าอีกไม่กี่อัน ๘๐ เป็น ๘๓ ไม่ค่อยแก้มากมาย
เขามันแบบนั้น ๘๐ เอาออกเสียแล้วเอา ๘๓ ได้แทน

พ.ต. กวาง อภิวัฒน์ นายกรัฐมนตรี : อย่างนั้นเห็นจะไป
ไม่ได้ พวกนี้แก้ตัวผิดหมด ที่ตั้งไปเดี๋ยวมันไม่ถูกไปขอจนกระทั่งถึง ๘๓
พวกที่ตั้งไม่ถูกเพราะว่าตั้งตามคำสั่งของประธานวุฒิสภา แต่ว่าประธาน
วุฒิสภามันหมดไปแล้ว เขายกไปไหนหมดแล้ว ประธานวุฒิสภายังไม่ตั้ง
อะไร การที่ตั้งไปก็ตั้งไปอย่างนั้นเอง ไม่ถูกเพราะไม่มีใครตั้ง

พระยาโทณวนิกมนตรี : มันผิดมาแต่ ๑๕ วันไม่ยกให้ผิด
อีก ๑๕ วันเรื่องมันเป็นอย่างนี้ แต่เมื่อวุฒิสภายกจะให้ผิดอีก ๑๕ วันก็
ไม่เป็นไร

ประธานวุฒิสภา : เรื่องกันเห็นจะตกในกรรมาธิการใด

พระยาจินดารักษ์ : ข้าพเจ้าตั้งคำถามตรา & ขยี้มาตราหนึ่งข้อ

ลักษณะชนิดและประเภทของเครื่องแบบตามมาตรา ๕ จะตั้งควรวางไรตั้ง
คงเมื่อไร โดยเงื่อนไขอย่างไรให้เป็นไปตามประกาศของประธานวุฒิสภา
และประธานสภาผู้แทน ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการออกของเรามีบังคับของตั้งคนเดียว
กรรมึง ถ้าประธานวุฒิสภาและประธานสภาผู้แทนเกิดขัดแย้งกันขึ้นจะทำ
อย่างไร

พ.ต. กวาง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : เวลานี้สำคัญ

เพราะว่ารัฐธรรมนูญชั่วคราวบอกว่า ประธานวุฒิสภาทำหน้าที่ทั้งต้องสภา
เพราะฉะนั้นมองตั้งคนเป็นองค์เดียวแต่เมื่อสภาผู้แทนเข้ามาแล้วจึงจะยก
เป็นต้อง ทนเขาก็ไปตกลงกันเอง แต่ก่อนหรือสมัยที่เขาก่อนท่านคนเดียว
คือท่านตั้งอะไรไปก็เท่ากับตั้งประธานตั้ง ข้าพเจ้าเข้าใจในรัฐธรรมนูญชั่วคราว
ว่าอย่างนั้น

พระยาจินดารักษ์ : ข้าพเจ้าคิดว่ากฎหมายไม่ได้ให้เฉพาะ

๒๐-๓๐ วัน จะต้องใช้ต่อไป เพราะฉะนั้นถ้าเป็นอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรี้ว่า
แล้ว มันก็จะต้องมีการแก้กันออกครั้งหนึ่ง

พ.ต. กวาง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : ไม่ต้องแก้คิดว่า

อย่างนี้ ถ้าจะแก้ก็ควรแก้ก่อนประธานไม่ใช่ตัวกฎหมายคือว่าอยู่ในลักษณะ
ชนิด และประเภทของเครื่องแบบตามมาตรา ๕ ให้เป็นไปตามประกาศของ
ประธานวุฒิสภาและประธานสภาผู้แทน ในเรื่องเมื่อประธานวุฒิสภาท่าน
รวมตั้งตั้งคนเป็นคนเดียวอยู่อย่างนั้นแล้ว ท่านก็ตั้งการอะไรได้ตามชอบใจ
ท่านจะให้ตำรวจเปลี่ยนเป็นอย่างไรก็ว่าไป ทนเมื่อสภาผู้แทนเดอกมีประธาน
สภาขึ้นมา ทนประธานสภาผู้แทนถ้าจะไม่เห็นด้วยก็ไปตกลงกันใหม่ เบลียน

กระเพาะคือประกาศ ไม่ใช่เปลี่ยนแม่บท เพราะนี่ใช้ว่าเป็นไปตามประกาศ
ของประธานวุฒิสภาและประธานสภาผู้แทนเราไม่ได้กำหนดอะไรแน่นอนในนั้น
เพราะฉะนั้นเมื่อประธานสภาผู้แทนมาเกิดไม่สอดคล้องต้องกันกับประธานวุฒิส
ภา ก็ต้องไปตกลงกัน ถ้าประกาศมาใหม่จะให้คำตรวจแก้ศักดิ์ศักดิ์งะไรก็
ความใจไปก่อนหน้า แต่ตอนนี้จะตั้งอย่างไรตามใจท่านประธาน เพราะ
ท่านรวม ๒ องค์เป็นองค์เดียว

ประธานวุฒิสภา : เห็นจะเข้าใจกันทีเดียว เมื่อไม่มีผู้อภิปราย
ต่อไป ข้าพเจ้าขอมติที่ประชุม ผู้ใดเห็นควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติว่าด้วยการรักษาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานวุฒิสภา : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี พร้อมเพรียงกันรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาต่อไป ดังกรรมาธิการ

พ.ต. คง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : ส่งกรรมาธิการสามัญ

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ขอ
ที่ประชุมอนุมัติ ให้ส่งกรรมาธิการสามัญชุดที่ ๒ แปรญัตติภายใน ๓ วัน

พ.ต. คง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ประธานวุฒิสภา : แปรญัตติภายใน ๓ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมี
ความเห็นเป็นอย่างอื่นก็ขอว่าที่ประชุมอนุมัติ หมดระเบียบวาระแล้ว ประชุม
คราวหน้าวันพฤหัสบดีที่ตามต้นที่ได้เดิม เวลา ๑๔.๐๐ น. เลิกประชุม.

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๐๕ น.

กรมการตรวจรายงานการประชุมวุฒิสภา

พระยามหาธิบดี	ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	ผู้ตรวจงาน
อรรถกรมมนตรี	ตั้งนง อิศรภักดี	„
พระยาศรีพิชัยสงคราม	ศิริ มนต์โคตรเวทย์	„
พระยาพิไชยสงคราม	จำรูญ นิตย์ปคุระ	„
พระนิคินัยประดาน	พิพัฒน์ เอกะโรหิต	„
พระทิพยเบญญา	ฉันทนา ชานบ้อย	„
ภรตราชา	อุทม พลอยสังอาดย์	„
น.อ. พรปรีชา กมลดาสน์ ร.น.	ประภาศร์ จันทามย์	„

เจริญ บัณฑโร
เลขาธิการรัฐสภา

ศรีธรรมราชเบศ
ประธานวุฒิสภา

